

Atzeneta del Maestrat

ÈPOCA IX N°3 PRIMAVERA 2011

SUMARI

Editorial	3
Des de ca la vila	4
L'AODL informa	11
Notícies municipals .	12
Associacions	14
Tu opines	23
L'entrevista	25
Atzenetins pel món ...	32

La nostra comarca ...	36
Des del Col·legi	40
Racó literari	42
El temps	46
Racó fotogràfic	48

Entrevistem els dos candidats a l'alcaldia del poble

La Pujada a la Nevera passada per neu

La pujada a la nevera

EDICIÓ:
Ajuntament d'Atzeneta

REDACCIÓ:
Comissió Cultural

DIRECCIÓ:
Xavier Pallarés

DISSENY:
Pau Escrig

IMPRESSIÓ:
Paperam Impressions

COL·LABORACIONS
La gent que realitzem aquest butlletí volem que estiga obert al major nombre d'opinions. Per això demanem i agraïm la seua col·laboració en forma d'articles, fotografies... Ens ho poden fer arribar a l'Ajuntament o a l'adreça electrònica bimatzeneta@gmail.com.

Editorial

Ja ha aplegat la major festa de la democràcia representativa: **el dia de les eleccions**. En aquest cas és el torn de dues institucions: per una banda, les Corts Valencianes, símbol d'autogovern del poble valencià, i per l'altra, l'Ajuntament de la vila, l'entitat més propera als ciutadans. Com cada quatre anys, els polítics de torn han començat a recordar-nos (si no fa mesos que ja ho perpetren) tot el que han fet, tot el que volen fer i, sobretot, ha reiterar-nos fins a la sacietat com de inefficients són "els altres".

L'espectacle per fer-se amb les regnes de la Generalitat és un món a part del de la política local del nostre poble: inauguracions sense cap ni peus, debats estèrils, imatges corporatives dels partits polítics a tort i a dret... Tot un panorama que desdibuixa el més important, la capacitat de tot ciutadà per poder llegir i comparar els programes electorals que cadascuna de les candidatures assumeix com a contrac-

te davant les urnes.

Pel que fa al nostre poble, tan sols han estat dues les llistes que s'han presentat: el partit popular i el partit socialista. A les cares més visibles, les dels dos caps de llista, hem volgut dedicar-los una especial atenció en aquest número de la publicació, per això podran trobar una extensa entrevista sobre aspectes relacionats amb la política local d'Atzeneta. I és que, sent un poble menut, la proximitat és la clau que ens permet aprofundir en les relacions humanes, sempre per sobre dels partits i les disputes polítiques. De fet, quants de vostés no han parlat personalment amb Pepe o Aaron?

Per acabar, si hauria de destacar un aspecte realment positiu tant de l'equip de govern com de l'oposició d'aquesta legislatura que s'acaba, aquest seria el grau més o menys compromés amb què han escoltat les associacions culturals del poble i el suport invertit

envers les iniciatives que aquestes han volgut portar a terme: trobades de tot tipus (puntaires, estudiants, danses, escoles en valencià...), programacions de festes (de la joventut i patronals), concentracions del cavall i fires de la caça i la natura, projectes de gestió de serveis públics i d'interès general... Perquè el més important que hem de saber tots i cadascun dels atzenetins, és que el poble no el fa la política, sinó la gent. Perquè ara surt una corporació i entrarà una de nova, com passarà d'ací quatre anys més, però el treball incombustible del teixit associatiu es mantindrà perenne i li conferirà a Atzeneta la vitalitat i el dinamisme que li són propis. Guanye qui guanye (com hauria de fer la classe política en el govern o en l'oposició), la Comissió Cultural continuarem treballant pel poble. És primavera i Atzeneta prossegueix caminant amb peu ferm sense distingir entre uns o altres. De fet, som totes i tots plegats els qui farem avançar la vila.

Des de ca la vila

PRESSUPOST DE L'AJUNTAMENT PER A 2011

L'Ajuntament ha aprovat, per unanimitat, el Pressupost General Municipal per a l'exercici 2011 per una quantitat total d'ingressos i despeses d'1.017.059€ i un índex d'endeutament del 0%, és a dir, que el nostre Ajuntament, a diferència d'al-

tres administracions públiques, no té cap deute amb entitats bancàries.

LIQUIDACIÓ ECONÒMICA DE L'EXERCICI 2010

Una vegada elaborada la liquidació de l'exercici 2010 i vista la situació de les finances a 31 de desembre de 2010, es pot destacar sobre

la situació econòmica de l'Ajuntament que aquest no té ara mateix ningun préstec contret amb cap entitat bancària, qüestió que suposa un índex d'endeutament igual a zero.

El resum de la situació a 31 de desembre del 2010 és el següent:

Pendents de cobrar per
l'Ajuntament
281.469,99€

Pendents de pagar
per l'Ajuntament
228.669,86€

Dipositats en bancs
i caixes
659.593,92€

Existència a favor
de l'Ajuntament
712.394,05 €

OBRA DE L'ERMITA DEL CASTELL

L'Ajuntament ha aprovat, per unanimitat, la realització de la segona fase de l'obra efectuada sobre l'ermita del Castell per un import de 210.808€. Aquesta actuació compta amb una subvenció del 50% del Ministeri de Política Territorial, és a dir, de 105.404€ (a càrrec de les

PRESSUPOST GENERAL DE 2011

INGRESSOS

OPERACIONS CORRENTS

Impostos Directes.....	252.750,00€
Impostos Indirectes	20.000,00€
Taxes i altres ingressos.....	304.032,02€
Transferències corrents.....	217.442,34€
Ingressos patrimonials	156.007,15€

OPERACIONS DE CAPITAL

Alienació d'inversions reals.....	0€
Transferències de capital.....	66.804,29€
Actius financers.....	0€
Passius financers.....	24,04€

TOTAL INGRESSOS..... 1.017.059,84€

DESPESES

OPERACIONS CORRENTS

Despeses de personal.....	280.627,24€
Béns corrents i de serveis.....	465.841,17€
Despeses financeres.....	12,02€
Transferències corrents.....	45.317,83€

OPERACIONS DE CAPITAL

Inversions reals.....	225.231,53€
Transferències de capital.....	18,03€
Actius financers.....	0€
Passius financers.....	12,02€

TOTAL DESPESES..... 1.017.059,84€

ajudes per l'incendi de l'any 2007). Aquesta quantitat forma part dels 2.979.686€ que fa més de tres anys van ser transferits pel Ministeri a la Diputació de Castelló per escometre les obres de tots els pobles afectats per l'incendi. Ara bé, durant aquests anys s'han tingut diverses reunions entre els alcaldes de totes les viles afectades i representants de la Diputació i de la Generalitat, sense cap èxit, per intentar que la Generalitat aportara l'altre 50% per poder efectuar les obres.

Quan l'Ajuntament ha vist que han fracassat tots els intents d'obtenir la col·laboració de la Generalitat, a més de tenir en compte que l'ajuda del Ministeri es perd si l'obra no s'acaba abans del dia 10 de setembre d'enguany, es va decidir en comissió (i es va ratificar en ple) que seria el Consistori qui aportaria el 50% restant, és a dir, els altres 105.404€. Una inversió factible per la situació folgada a nivell econòmic del nostre Ajuntament, que compta amb una existència a favor de 712.394€ (altres Consistoris tindran més difícil aprofitar tota l'ajuda del Ministeri pel seu considerable endeutament). Això sí, l'Ajuntament també ha demanat en el judi-

ci contra l'empresa responsable de l'incendi la indemnització pels danys en aquesta ermita, de manera que, si fóra condemnada a fer-se'n càrrec, el poble recuperaria la quantitat que ara hi aporta.

Parc infantil

MILLORES EN EL PARC INFANTIL

L'Ajuntament inclourà en el pròxim ple extraordinari l'aprovació del projecte i les bases de contractació de l'obra de Millores en el Parc Infantil. Com ja s'anunciava en el darrer BIM de gener de 2010, aquesta obra consistirà bàsicament en la substitució de l'actual sòl del parc infantil (que és de grava) per paviment elàstic de seguretat de cautxú, material que actualment s'usa en aquest tipus d'instal·lacions per evitar accidents als xiquets. A banda,

l'actuació es completarà amb algunes altres millores en el parc, com la instal·lació d'algun altre joc. El cost del projecte, d'uns 51.166€ + IVA, està subvencionat per la Conselleria d'Agricultura a través del programa Ruralter-Leader en el 60% del valor sense IVA.

Tot i que l'Ajuntament es farà càrrec (per les possibilitats econòmiques actuals amb què compta) de la despesa econòmica de l'obra, la subvenció de la Conselleria s'ha aprovat per a l'any 2013 i no es cobrarà fins després d'aquesta data.

APROVACIÓ PROVISIONAL DEL PGOU

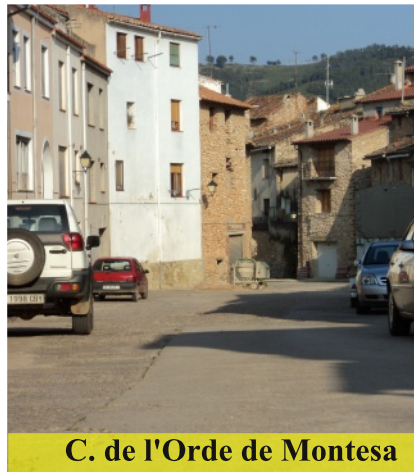
L'Ajuntament ha aprovat provisionalment, per 5 vots a favor (PSPV) i 4 abstencions (PP), el Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) del municipi en què s'han incorporat les al·legacions presentades i estimades per l'Ajuntament, de les quals es va informar en el número anterior del BIM. Ara, el PGOU s'enviarà a la Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge, que és la que n'ha de procedir a l'aprovació definitiva.

MILLORES EN ELS CARRERS DE L'ORDE DE MONTESA I RAVALET

Diverses vegades s'ha anunciat des de l'Ajuntament que els diners que es cobraven dels cànon dels DYC anirien destinats al *Programa de Paisatge*, del qual la Generalitat ja havia subvencionat els Projectes Tècnics. Aquest Programa inclou, entre d'altres obres, la millora dels carrers del Ravalet i de l'Orde de Montesa. Aquesta actuació no s'havia pogut portar endavant abans perquè l'Ajuntament havia fraccionat en cinc anys el cobrament dels cànon i, per tant, esperava reunir els diners de diverses anualitats per començar l'obra. Ara que ja es disposa d'una quantitat suficient per realitzar-la, s'ha demanat l'autorització de la Conselleria d'Urbanisme per invertir els diners en aquests carrers, però l'Ajuntament s'ha trobat amb la sorpresa que la Conselleria ha tret, mentrestant, una ordre que obliga a invertir els diners dels cànon en la promoció d'habitatges de protecció oficial.

L'escassa quantitat econòmica que suposen els

cànon i la poca acceptació que tenen entre els promotors i compradors els habitatges de protecció oficial a Atzeneta, fa que l'Ajuntament considere que és més adequat l'ús dels diners dels cànon per a les millores que apareixen en els Programes de Paisatge. Però per a això caldrà convèncer la Conselleria del fet que Atzeneta no necessita habitatges de protecció oficial, i no serà fàcil. Aquesta tasca quedarà per a la pròxima Corporació Municipal i per als pròxims dirigents de la Conselleria d'Urbanisme. L'actual Ajuntament els deixa els 259.798€ que s'han recaptat fins ara dels cànon per a aquesta finalitat.

C. de l'Orde de Montesa

SOL·LICITUD DE SUBVENCIÓ PER A ACTIVITATS CULTURALS

L'Ajuntament ha aprovat de sol·licitar a la Diputació Provincial una subvenció per

a la realització de diverses activitats culturals durant l'any 2011. Aquesta subvenció finança (com a màxim) el 50% de les despeses de les activitats i s'ha demanat per als següents actes culturals:

- Trobada de grups de dansa > 1.000€
- Teatre a les Festes de la Joventut > 800€
- Pregó d'Atzeneta > 2.000€
- Jornades Culturals > 1.500€
- Trobada de Puntaires > 300€
- Intercanvi amb Atzeneta d'Albaida > 400€

GUIA TURÍSTICA D'ATZENETA

L'Ajuntament ha publicat la Guia Turística d'Atzeneta, que inclou informació sobre tot allò del nostre poble que pot ser captivant per als visitants (geografia, història, monuments, llocs d'interès, fauna i flora, festes, productes típics, serveis...). La guia ha estat subvencionada íntegrament per la Conselleria de la Presidència i se n'han editat 5.000 exemplars.

Encara que siga per promocionar el poble per als visitants, tots els atzenetins i atzenetines que la vulguen podran trobar-la gratuïtament a l'Ajuntament o consultar-la digitalment a través de la pàgina web del Consistori (www.atzenetadelmaestrat.es).

CONSTRUCCIÓ D'UN DESPATX AL LOCAL DELS JUBILATS

La Diputació Provincial ha concedit a l'Ajuntament d'Atzeneta una subvenció de 2.785€ per a la construcció d'un despatx al Local dels Jubilats. Aquest espai es construirà de manera que ocupe una part de la sala situada a la planta baixa de l'Ajuntament i que es troba contigua a la Llar dels Jubilats. Així, se substituirà l'actual despatx, que ha esdevingut menut en dimensions i no està ben situat.

MOCIÓ SOBRE LES SUBVENCIONS DEL SALARI JOVE I L'AODL

L'Ajuntament ha aprovat, per unanimitat, una moció de l'Alcaldia en què se sol·licita al Govern de la Generalitat Valenciana que modifique les ordres per les quals es convoquen subvencions per a contractar treballadors del Salari Jove i els Agents d'Ocupació i Desenvolupament Local (AODL). Aquestes ordres discriminen els xicotets municipis com Atzeneta, ja que per al Salari Jove només poden tenir aju-

des les poblacions que tenen més de 100 desocupats menors de 30 anys, titulats i que no hagen treballat mai, mentre que per a les subvencions per contractar un AODL demanen tenir més de 500 desocupats, premissa que fa que només 16 dels municipis de les comarques de Castelló puguen accedir-hi.

En els darrers anys, Atzeneta ha comptat amb dos treballadors del Salari Jove, un per a la Ludoteca i un altre per a organitzar l'arxiu i la comptabilitat de l'Ajuntament, a més d'una AODL que pot continuar en actiu, ja que es tracta de la prorroga d'un conveni anterior i no d'una nova contractació sotmesa a l'ordre esmentada.

MOCIÓ SOBRE LES EMISSIONS DE TV3

L'Ajuntament ha aprovat, per 5 vots a favor (PSPV) i 4 abstencions (PP), una moció de l'Alcaldia que va ser presentada a petició de diverses entitats i associacions d'Atzeneta, per tal de defensar la continuïtat de les emissions de TV3 al País Valencià i en suport d'Acció Cultural del País Valencià (ACPV).

CESSIÓ D'ESP AIS A VODAFONE PER A LA INSTAL·LACIÓ D'ANTENES

L'Ajuntament ha aprovat la cessió a l'empresa *Vodafone* de l'ús d'una parcel·la propietat de l'Ajuntament (situada al paratge del Mas de la Vila) per a la instal·lació d'una antena de telefonia mòbil amb la finalitat d'augmentar la cobertura d'aquests aparells a la partida de Meanes. La companyia pagarà 1.000€ anuals a l'Ajuntament per aquesta cessió.

Al mateix temps, també s'ha aprovat la cessió a aquesta empresa de l'ús d'un espai situat a la coberta de l'edifici de la Casa de Cultura per a la instal·lació d'una estació base de telefonia mòbil perquè pugua donar servei d'Internet a tot el casc urbà del poble. En aquest cas, *Vodafone* pagarà 4.000€ anuals a l'Ajuntament per aquesta cessió.

MODIFICACIÓ DE L'ORDENANÇA URBANÍSTICA SOBRE LA INSTAL·LACIÓ D'ANTENES DE TELEFONIA

L'Ajuntament ha aprovat iniciar l'estudi de la modificació de l'ordenança urbanística per a la concessió de llicències d'activitat i d'obres per a la instal·lació d'antenes de telefonia mòbil en el casc urbà del municipi. Al mateix temps, s'ha aprovat la suspensió temporal durant un any de la concessió d'aquestes llicències per tal de facilitar l'estudi de la reforma esmentada.

SOL·LICITUD DE SUBVENCIÓ PER A MATERIAL ESPORTIU

L'Ajuntament ha aprovat de sol·licitar a la Diputació Provincial una subvenció per a material esportiu per al camp de futbol, que entre altres coses inclou l'adquisició d'un desfibril·lador per a la reanimació en cas d'una aturada cardíaca. El cost total del material sol·licitat és de 4.323,36€, del qual la subvenció pot ser com a màxim del 70%.

SOL·LICITUD DE SUBVENCIÓ PER A EQUIPAMENT DEL LOCAL DELS JUBILATS

L'Ajuntament ha aprovat de sol·licitar a la Conselleria de Benestar Social una subvenció per a l'adquisició d'equipament per a l'oficina del Local dels Jubilats per un import total de 1.637,84€.

SOL·LICITUD DE SUBVENCIÓ PER A SENYALITZACIÓ DE LES RUTES DE SENDERISME

L'Ajuntament ha aprovat de sol·licitar a la Conselleria de Turisme una subvenció per a l'obra de senyalització de les rutes de senderisme que apareixen a la guia editada per l'Ajuntament i que encara no estan indicades

convenientment. El pressupost total d'aquesta actuació és de 25.000€.

SOL·LICITUD DE SUBVENCIÓ PER A INDICADORS URBANS

L'Ajuntament ha aprovat de sol·licitar a la Conselleria d'Educació una subvenció per a la retolació i senyalització d'indicadors urbans en valencià per un pressupost de 1.160,74€.

SOL·LICITUD D'UN TALLER D'OCUPACIÓ

L'Ajuntament ha aprovat, per unanimitat, de sol·licitar a la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació una subvenció per a la realització d'un *Taller d'Ocupació* a Atzeneta. Aquest *Taller* permetrà que 12 persones desocupades del

Local dels jubilats

municipi es puguen formar en jardineria i construcció, a la vegada que es fan càrrec del manteniment de les zones de jardins i de la reparació d'edificis municipals amb els treballs de pràctiques que han de fer. A més dels 12 desocupats que poden accedir a l'aprenentatge, també es donarà treball a les 3 persones que els han d'ensenyar, el professorat, les quals també han de ser aturades. Amb tot plegat, s'aconseguirà donar feina a un total de 15 persones.

El *Taller* es realitzarà en dues fases: la primera, de juny a novembre, i la segona, de desembre a maig. El pressupost total d'aquesta activitat és de 248.679,82€, del qual l'Ajuntament haurà d'aportar el 10%, és a dir, 24.867,98€.

RESOLUCIÓ DEL PAI DEL CARRER JAUME I

L'Ajuntament ha aprovat, per unanimitat, la resolució (anul·lació) per mutu

acord del contracte de programació i desenvolupament del PAI Jaume I a petició de l'empresa urbanitzadora, una vegada que els propietaris dels terrenys afectats no hagen presentat al·legacions a aquesta. Així mateix, l'Ajuntament ha aprovat que l'urbanitzador compense els propietaris afectats per les despeses econòmiques que hagen tingut i a l'Ajuntament per les despeses de publicacions d'anuncis oficials i pels honoraris professionals del personal contractat per fer els informes correspo-

HORARI D'AUTOBUSOS ATZENETA-L'ALCORA CASTELLÓ

ATZENETA
Eixida 6:30h

L'ALCORA
Arribada 7:30h

Eixida 19:30h

CASTELLÓ
Arribada 8:00h

Eixida 18:00h

ATZENETA
Arribada 19:30h

VISTABELLA- ATZENETA- CASTELLÓ

VISTABELLA
Eixida 6:00h

ATZENETA
Arribada 6:50h

Eixida 7:00h

CASTELLÓ
Arribada 8:30h

Eixida 15:30h

ATZENETA
Arribada 16:50h

Eixida 17:00h

VISTABELLA
Arribada 18:00h

TELÈFONS D'INTERÉS

Ajuntament

Telf. 964370018

Fax 964370298

Assist. S. i veterinari 964370182

Centre de Salut

Telf. 964370232

Guàrdies 689614472

Farmàcia

964370054

Hospital General 964726500

Hospital Provincial 964359700

Autos Hicid 964200122

Bancaixa 964370053

BBVA 964370004

Caixa Rural 964370164

Col·legi Públic 964370204

Guàrdia Civil 964370063

Casa Abadia 964370336

Extensió Agrària 964320026

Emergències 112

Informació País Valencià 012

HORARIS

AJUNTAMENT

De dilluns a divendres de 9h a 14h

Dissabte de 9h a 13h

Escombreries: a partir de les 20h.

Recollida d'objectes

voluminosos:

el quart dimecres de cada mes.

Cementeri:

tots els diumenges (hivern de 15h a 17h i estiu de 16h a 18h).

ALTRES SERVEIS A L'AJUNTAMENT

Assistent Social i Psicòloga

Dilluns de 10:30h a 14h

Arquitecta Municipal

Dimarts de 9h a 11h

Veterinari

Dimecres de 10h a 11h

Divendres de 11h a 14h

Notària: 3r dijous de cada mes

Permisos de foc: estan a l'Ajuntament i es firmen els dimecres.

nents.

ESTALVI D'ENERGIA AL POU DEL MOLLON

El canvi de la bomba del principal pou que subministra aigua a Atzeneta, situat a la carretera de Xodos, ha suposat, a més del fet de traure molta més aigua, un estalvi d'energia elèctrica que es nota en la factura que paga l'Ajuntament. Aquesta factura s'ha reduït en uns mil euros mensuals des que s'ha

portat a terme la instal·lació, ja que ha passat de 2.765€ al mes a 1.673€.

SOL·LICITUD DE SUBVENCIÓ PER A LA RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES

L'Ajuntament ha aprovat de sol·licitar a la Diputació Provincial una subvenció per a la recollida, transport i tractament de les escombraries (*basuras*) per a l'exercici de 2011.

SOL·LICITUD DE SUBVENCIÓ PER A LA PRORROGA DEL CONTRACTE DE L'AODL

L'Ajuntament ha aprovat de sol·licitar a la Conselleria d'Economia la quarta pròrroga de la subvenció destinada a finançar la contractació de l'Agent d'Ocupació i Desenvolupament Local (AODL) per un import anual de 17.097,48€.

COMIAT D'UN ALCALDE

JOAQUIM ESCRIG
ALCALDE D'ATZENETA

Vull aprofitar el darrer BIM que es publica mentre sóc alcalde d'Atzeneta per acomiadar-me de tot el poble. El proper 11 de juny, amb l'entrada d'una nova Corporació, acabaran els quatre anys en què he tingut l'honor de presidir l'Ajuntament i els dotze en què he estat en la Corporació Municipal.

Vull agrair la confiança que la majoria de la població va dipositar fa quatre anys en la nostra candidatura i la col·laboració, la comprensió i també les crítiques que ens heu anat fent arribar. Alguns dels projectes que teníem els hem pogut realitzar, d'altres no han estat possibles i també hem estat capaços de dur a terme projectes nous que han anat eixint durant aquests quatre anys.

També he d'agair la col·laboració dels treballadors municipals i de tots els regidors de la Corporació, especialment els de la meua candidatura, el treball dels quals ha estat imprescindible per a portar endavant tots els projectes. Però, de manera especial vull destacar el treball de Felipe, que també deixarà l'Ajuntament després de disset anys de dedicació i que en aquesta darrera legislatura s'ha ocupat amb molta paciència d'una àrea tan problemàtica com és la d'urbanisme.

Us demano la vostra col·laboració amb el proper alcalde d'Atzeneta, a qui desitjo, juntament amb la nova Corporació, molta sort en el treball per la nostra vila.

Gràcies i vitalitat per al nostre poble.

SERVEI SMS CIUTADÀ

PILAR FERRERES
AODL

Segons la *Mobile Data Association* (MDA), al món s'envien 56 milions de missatges de text cada dia, tres vegades més que fa dos anys. La raó és senzilla: en l'actualitat, la missatgeria de text instantània (SMS) s'ha convertit en una ferramenta imprescindible per a la comunicació del dia a dia.

Si ens traslладem concretament als municipis, els pregon són un dels mitjans més antics per avisar la població d'aspectes d'interés general. Ara bé, els mètodes per tal de fer aplegar aquesta informació als destinataris han anat canviant al llarg dels temps. I, per descomptat, les noves tecnologies de la informació i de la comunicació han posat al nostre abast nous sistemes perquè l'arribada dels pregon als vilatans siga més efectiva: el correu electrònic i el missatge de telèfon mòbil.

Com molta gent ja ha

pogut comprovar, des de l'any 2008 l'Ajuntament ha fet ús del procediment de correu electrònic per transmetre els pregon als ciutadans que ho han sol·licitat, però a partir d'ara també entrarà en servei el sistema de missatges al telèfon mòbil.

Per requerir aquest servei d'SMS CIUTADÀ cal omplir una sol·licitud que es pot trobar a l'Ajuntament i a la pàgina web del municipi: www.atzeneta-delmaestrat.es. Es tracta d'un servei gratuït en què cada usuari podrà donar-se d'alta amb un sol telèfon mòbil. Posteriorment, en cas de voler donar-se de baixa o modificar el número de terminal, s'haurà de comunicar al Consistori.

L'únic requisit imprescindible és estar empadronat al municipi d'Atzeneta. Per al cas, l'Ajuntament verificarà els fitxers del Padró d'Habitants i, fins i tot en el cas que un usuari deixara de complir aquesta premissa en un futur, es donaria de baixa automàticament.

Tan sols resta apuntar que la informació dels pregon al correu electrònic sempre serà més completa que al mòbil, ja que, mentre que al mòbil el missatge ha de ser de dimensions reduïdes, al correu es pot introduir un volum il·limitat de caràcters. Per això aprofitem per recordar que per rebre els pregon al correu electrònic s'ha d'enviar un missatge a pregoatzeneta@gmail.com amb les dades personals del sol·licitant.

De tota manera, el que esperem des d'ací és que siguin d'utilitat els dos serveis.

EL CENTRE D'ESTUDIS DEL MAESTRAT (CEM) VA PRESENTAR L'EXPOSICIÓ DE LES CARTES POBLES DEL MAESTRAT A ATZENETA

El passat diumenge 17 d'abril, a la sala d'exposicions de l'Ajuntament, va tenir lloc la inauguració d'aquesta exposició a càrrec del seu autor, Pere Enric Barreda (Institut de Recerca en Cultures Medievales IRCVM-UB), i del mateix president del CEM, Joaquim Roca. Tots dos van destacar la dificultat que havia suposat recopilar cadascuna de les cartes de població que encara es conserven (no es tenen referències de les de la Jana o Benafigos, entre d'altres); una tasca de recerca entre diversos arxius que ha permès l'estudi de traducció més íntegra i complet que s'ha elaborat fins al moment (els documents estan gairebé tots escrits en llatí medieval, exceptuant algun cas, com el de les Coves, que es troba redactat en cas-

tellà-aragonés).

L'exposició, que es va poder visitar fins al pont de l'1 de maig, recollia en diversos panells les diferents cartes de població de les viles i ciutats del Maestrat històric, sota el domini de l'orde de Montesa. Ara bé, per afinitat i proximitat també estaven incloses les de Catí i Vilafranca (els Ports). Així, els panells reproduïen, a través d'un excel·lent treball de digitalització, les versions més antigues que es conserven dels documents: en forma original tan sols hi ha de tres pobles (Benassal, Vinaròs i la segona de Cervera), mentre que de la resta de municipis són còpies posteriors (la majoria del rectoral 542-C de l'orde de Montesa).

Atzeneta ha estat dels primers pobles en poder mostrar aquest treball del CEM, en gran part gràcies a l'Associació d'Aurors d'Atzeneta i, especialment, a Juanjo Escrig, l'esforç del qual va estar reconegut per l'alcalde de la vila en la presentació. Així doncs, l'acollida de l'exposició s'ha transformat en una nova mostra de la voluntat del poble d'Atzeneta per reivindicar la seua història i perquè se'n reconega l'adscripció a la comarca de l'Alt Maestrat.

Sala d'exposicions

UN MAS DE LA VILA PASSAT PER AIGUA

Com cada dilluns de Pasqua, al Pla de Meanes es va celebrar la festa del Mas de la Vila. El matí, com la majoria dels dies de festa de Setmana Santa d'enguany, va estar passat per aigua. Tot i que la missa i els gojos es van realitzar sense cap incidència dins l'ermita, a l'hora de la processó va caure una ruixada i la imatge no es va poder traure. Ara bé, en el moment de repartir el "panoli" tradicional, es va aturar la pluja i el clavari Higinio Marín i la seua família van poder obsequiar els presents (que n'eren prou per al mal dia que feia)

amb aquesta mescla de farina, sucre, oli i aiguardent.

ÈXIT DEL XX ANIVERSARI D'UN GOS I UN CARRO

El concert en commemoració del XX aniversari de la colla "Un gos i un carro" va estar tot un èxit. Tot i que el cap de setmana del 12 de març amenaçava amb aigua, finalment la vesprada i la nit del dissabte va fer un temps perfecte i agradable que va permetre situar les actuacions al pati de les escoles velles.

Una multitud de gent de totes les edats (més d'un miler de persones) van po-

der gaudir d'un concert engrescador i divertit. Els ritmes i les lletres dels dos grups participants, *Tom Bombadil* i *Lilit i Dionis*, van respondre a les expectatives dels assistents. A més a més, per als més vetladors la discoteca mòbil va estar el complement perfecte.

Enhorabona a "Un gos i un carro" per la bona organització que van portar a terme i felicitats per l'aniversari.

"LA VILEUA" COMPLEIX 100 ANYS

El passat 8 de desembre de 2010, Antònia Barberà Fabra, la dona de "Vileu", va complir l'extraordinària xifra de 100 anys. Ara ja no viu a Atzeneta, perquè ho fa a Castelló amb la seua filla, però fins fa poc, encara valent-se per si sola als 95 anys, la podíem veure pels carrers de la nostra vila. Ara la memòria comença a fallar-li i els records de joventut n'ennuolen el pensament. Des d'aquestes línies, moltes felicitats.

Associacions

LA TEMPORADA DE FUTBOL D'ENGUANY APLEGA A LA RECTA FINAL

REDACCIÓ

La temporada 2010/2011 està aplegant a la fi i els resultats dels diferents equips de la Unió Esportiva del poble són diversos, encara que el gran objectiu en el futbol base ha estat aconseguir la participació en el camp de tots els xiquets i les xiquetes i que aquests s'ho passaren d'allò més bé, alhora que apreueren.

Si realitzem un repàs ràpid per cadascun dels equips, pel que respecta a l'AMATEUR, a falta de quatre partits, està acabant millor del que s'esperava el tram final de la temporada. Porta fins al moment 1 empat i 5 victòries seguides, conjuntura que els ha situat en el 5é lloc de la classificació. Pel que fa al PREBENJAMIN, amb una magnífica campanya realitzada pels xavals que el conformen, aquests han mantés l'equip entre el 4t i el 6é lloc al llarg de la tem-

porada. Al seu torn, l'ALEVÍ ha estat l'equip que més s'ha ressentit pels canvis soferts en la plantilla al llarg del període en què molts jugadors han hagut de passar de benjamí a aleví i els més majors traspassar-se a l'infantil. Tot i aquests rellevaments, s'ha aconseguit un treball molt digne i l'equip es troba situat en la zona mitjana baixa de la taula. Per últim, l'INFANTIL, que cal recordar que és la primera campanya que realitza, també ha aconseguit mantenir-se en la zona mitja de la classificació.

La directiva de la UD Atzeneta vol aprofitar aquestes línies per comunicar-se amb tots aquells xiquets o xiquetes que vulguen jugar la temporada que ve, ja siguen del poble o dels voltants, perquè els seus pares es posen en contacte amb la directiva de la Unió: Jaime Casanova (president), Aaron Agut (secretari) o Leonardo Gil (tresorer).

Cal tenir en compte que des de la Federació de Futbol del País Valencià s'ha rebut una nota en què s'informa del nou sistema informàtic per a l'adminis-

Equip infantil

tració del món d'aquest esport que ha dissenyat la Federació Espanyola. Es tracta d'un canvi que suposarà una revolució tècnica i administrativa i modernitzarà tota la tramitació, diligències, inscripcions i resta del treball administratiu en general que estiga relacionat amb el futbol. Aquesta reestructuració serà efectiva a partir de la temporada 2011/2012, per això s'han de seguir determinades instruccions perquè els afiliats i el públic en general puga interactuar on-line amb la Federació.

Així, per exemple, un dels requisits obligatoris serà l'afiliació per a tota persona física relacionada amb el futbol (jugadors, àrbitres, delegats, tècnics, directius, pares...), un dels canvis més importants

amb què anem a trobar-nos. Per al cas, la Federació del País Valencià ha penjat en la web oficial de l'organisme (www.ffcv.es) un enllaç per tramitar el procés d'afiliació que s'anomena FENIX, Gestió Integral del Futbol Federat. De tota manera, anem tot seguit la descripció del procés:

1. Acceptar les condicions de la Llei Orgànica de Protecció de Dades (sense aquest requisit serà impossible afiliar-se).

2. Acceptar que s'han entès les instruccions bàsiques de com afiliar-se. En aquest apartat s'incideix que per als menors d'edat es necessita l'autorització paterna (que pot descarregar-se en l'apartat d'impresos), així com l'afiliació del pare/mare/tutor. Els

nouvinguts també hauran d'adjuntar la documentació necessària.

3. Reomplir totes les dades que es demanen i recordar que s'ha de tenir escanejada una fotografia de mida carnet i les dues cares del Document d'Identitat.

Des de la UD Atzeneta es vol remarcar que és imprescindible l'afiliació de tothom per poder començar la temporada 2011/2012. Per això es torna a pregar que les persones interessades es posen en contacte amb la directiva abans del 31/5/2011, data límit del termini fixat per la Federació.

Equip prebenjamí

Equip aleví

LES ACTUACIONS DE MAGDALENA I L'INTERCANVI AMB MASSANASSA, MOSTRES D'UNA SOCIETAT MUSICAL ACTIVA

JUNTA BANDA DE MÚSICA D'ATZENETA

Com cada any, quan gi-rem la pàgina de febrer del calendari i ens trobem el mes de març, sovint hi ha una data senyalada per als músics: la Magdalena. Una festa que enguany, tot i comptar amb el reconeixement internacional, no ha deixat de ser una mostra de la cultura i la tradició de la capital de la Plana i, per extensió, de les comarques del nord del País Valencià. La música, quasi present en tots els actes rellevants, ha omplert els carrers de joia i alegria en una setmana calorosa i farcida de bon temps.

Així doncs, i com ja ve sent costum, la *Banda Santa Cecilia d'Atzeneta* va participar en la tradicional desfilada de Gaiates que se celebra el primer diumenge d'aquestes festes. Acompanyant en aquest cas el monument número 15 (Sequiol) i la comissió del sector, la Banda va interpretar reiteradament el tradicional "Rotllo i Canya" (obra qua-

si esdevinguda en himne per a la ciutat) davant un públic entusiasmada i desfilacions per demanar la "volteja" i l'insistent "que toquen, que toquen".

A més d'aquesta actuació com a Societat Musical, la majoria de membres de la Banda també van participar durant la setmana en diversos actes per acompanyar principalment l'Associació Moros d'Alqueria de Castelló: el divendres previ al començament de les festes van amenitzar una desfilada que va tenir lloc en homenatge als guardonats amb els premis Moros d'Alqueria 2011

(Cultura i Festes, Gastronomia i Música); el dissabte van formar part de la representació musulmana en el tradicional Pregó de Castelló, acte esdevingut en fita i senyera de les festes de la Magdalena, i finalment, el dijous van omplir de nou amb música de marxes mores i pasdobles una darrera vetllada mora transcorreguda entre el local de l'Associació amfitriona i els carrers de Castelló.

Ara bé, si en aquests últims mesos hem de destacar un acte, sens dubte cal dedicar una especial atenció a l'intercanvi musical que la Banda Jove d'Atze-

Banda Jove

neta va realitzar juntament amb la Banda Jove del Centre Instructiu i Musical de Massanassa (l'Horta Sud). L'agrupació d'aquest poble de València, que comptava amb un total de 45 músics, entre els quals es trobaven els alumnes de 3r i 4t de l'Escola de Música, els músics menors de 18 anys de la Banda Major i els alumnes de l'Escola d'Adults, ens fan oferir un repertori de quatre peces, entre les quals podíem trobar el pas-doble *Aroa Barrera* del mateix director de l'agrupació, Pedro Jimenez, o la conegudíssima *Amapola*, de José Maria Lacalle.

Per la seua part, la Banda Jove del poble, que amb les noves incorporacions dels xiquets i les xiquetes que cursen 1r d'instrument sumava un total de 27 components a sobre de l'escenari, va recuperar les dues obres de *Jacob de Haan* que havien interpretat al concert de Nadal, a més d'oferir-nos una nova obra, La conquesta del paradís, de Vangelis, amb la qual van demostrar, pel salt de nivell tècnic que comportava, la capacitat de superació d'aquesta fornada de nous músics.

L'acte, a més de suposar la consolidació d'un projecte (el de la Banda Jove) que s'ha représ fa relativament poc, va permetre posar de relleu una des tasques més importants que portem a terme les Societats Musicals: la formació dels més menuts. La il·lusió i la constància d'aquests, alhora, es va veure recompensada amb els aplaudiments del públic

que aquella vesprada va assistir al concert i la possibilitat de participar conjuntament del treball d'altres joves que, com ells, estimen i gaudeixen la música. Però clar, l'intercanvi encara no està complet del tot, ja que ara és el poble de Massanassa qui espera els nostres xiquets perquè en el darrer trimestre de l'any donen la seua mostra de treball i bon fer del Maestrat.

Concert de la Colla de Dolçainers i Tabaleters de Castelló amb la SM Banda Santa Cecília d'Atzeneta del Maestrat

28 de maig, 19h, plaça Les Aules
(Castelló de la Plana - la Plana Alta)

Aquesta associació cultural sense ànim de lucre, creada el 1981 per difondre la música de la dolçaina i el tabal en la societat castellanenca, en celebra el 30é aniversari amb la realització (entre d'altres activitats al llarg d'aquest any 2011) d'un concert conjunt amb la Banda del poble. Totes dues agrupacions, que conformen el gruix de la coneguda com Banda dels Moros d'Alqueria, a més d'interpretar alguna marxa mora, també oferiran altres composicions per a Banda i dolçaina.

Resten tots convidats.

Concert
per a dolçaina i
banda

28 de maig
a les 19:00 hores
a la Plaça de les Aules

Banda Santa Cecília Societat Musical
d'Atzeneta del Maestrat
Colla de Dolçainers i Tabaleters
de Castelló

UNA TROBADA DE DANSES A ATZENETA

GRUP DE DANSES D'ATZENETA

Des del Grup volem utilitzar aquest espai per esbossar-vos una mica aquelles activitats que hem portat a terme durant aquests últims mesos i convidar-vos a una altra que realitzarem pròximament. Tot i el fred de l'hivern, hem treballat força per confeccionar una Trobada que tindrà lloc al poble a maig i, a més a més, no hem deixat de vestir-nos i ensenyar els nostres avanços per les localitats de la contornada.

D'una banda, els grups infantil i juvenil van participar en la *I Trobada de danses de La Nova Escola* a Castelló, on ens van delectar amb els següents balls: la jota d'Alcalà, la jota d'Useres i l'arenilla de Borriana. A més a més, també van prendre part en el Pregó infantil de Castelló i en una dansada que es va realitzar l'últim diumenge de Magdalena en què les xiquetes s'ho passaren d'allò més bé. I pel que fa al grup adult, aquest també va participar en el Pregó de la Magdale-

na, on a ritme de les dolçaines i els tabals ens van ballar la masurca i cap de dansa de les Useres.

Pel que fa a les properes actuacions, com ja hem avançat, el pròxim dissabte 14 de maig el Grup de danses celebrarem la nostra **I Trobada de danses a Atzeneta**. Aquestencontre constarà, en primer lloc, d'un cercavila pels principals carrers del poble, el qual començarà més o menys pels voltants de la "farola" i finalitzarà a la plaça de la Mare de Déu de Loreto, on ens reunirem tots plegats per ballar i ensenyar les danses al públic que vulga gaudir d'una vesprada de balls tradicio-

nals. Les actuacions posteriors al cercavila correran a càrrec dels grups convidats, que fins al moment són: La Nova Escola de Castelló, Grup de Danses les Illes Columbretes del Grau de Castelló, El Replà de les Alqueries i el Grup de Danses de Traiguera, així com les tres seccions del nostre Grup (infantil, juvenil i adult), que junt amb la rondalla Soroll del Maestrat en mostrarem tot el folklore de què disposem.

Des d'aquest espai escrit volem reiterar la nostra invitació perquè tothom acudisca per gaudir d'una bona vesprada de balls, música i diversió. Us esperem.

Grups de danses infantils d'Atzeneta i la Nova Escola de Castelló

LA TECNOLOGIA GUIFI.NET CONTINUA OBRINT-SE CAMÍ

CASAL POPULAR
D'ATZENETA

DOS ANYS DESPRÉS

El 18 d'abril de 2009 es va fer la presentació de la xarxa guifi.net al Casal Popular i la primera conclusió que es va treure fou que guifi.net no era una connexió a internet per wifi gratis, sinó que es tractava de molt més que això.

De fet, cal reiterar que guifi.net és una xarxa de telecomunicacions, una xarxa oberta, lliure i neutral que es vertebrava a partir d'un acord d'interconnexió en què cadascú, al connectar-se, estén aquesta xarxa i n'obté connectivitat.

Han passat dos anys des d'aquell dia i la xarxa no ha parat de créixer. Avui, a Atzeneta, hi ha 130 cases connectades, el segon poble més actiu del País Valencià després de Vilafranca, però al mateix temps estem units amb 20 pobles més:

- Almassora
- Argelita
- Benafigos
- Benicàssim
- Benlloch
- Betxí
- Borriana
- Borriol
- Cabanes
- Castelló
- Culla
- L'Alcora
- La Pobla
- La Serra
- Les Useres
- Moró
- Vilafranca
- Vilanova
- Vila-real
- Vistabella

LA FRACTURA DIGITAL

Internet és, actualment, la porta més gran i fiable que tenim per a accedir a la informació. Milions de persones de totes les parts del món es comuniquen cada dia per aquest mitjà. De fet, gràcies a la comunicació que ofereix internet es va poder destituir el president d'Egipte i encetar un procés de democratització en aquest país. Açò haguera sigut impensable fer-ho a través d'altres vies de comunicació com la televisió o els diaris, sempre controlats pels governs i els poderosos.

Per altra banda, la informació també és forma-

ció. Adquirir coneixements amb l'ajuda d'internet es pot fer de manera molt més ràpida i esdevé una eina molt útil tant per als estudiants com per als professionals, o fins i tot per al passatemp de qualsevol aficionat.

Ara bé, aquest món de la comunicació, la informació i la formació sembla que no és un dret, sinó un privilegi. Les grans teleoperadores que controlen de manera monopolista les xarxes de telecomunicació i que han crescut i es mantenen gràcies a les subvencions de l'Estat, posen preus elevadíssims a les connexions ADSL. A més a més hem de saber que l'espanyol és un dels Estats d'Europa amb els preus més alts i les velocitats de connexió més baixes. Com és possible això?

Atzeneta és el segon poble més actiu del País Valencià

Pel que fa a guifi.net, la xarxa posa a l'abast de tothom les connexions a internet i arriba a pobles i

masos que altres operadores deixen de banda per no treure d'allí rendibilitat econòmica. Per exemple, el servei de connexió per proxy que ofereix el Casal Popular als seus socis permet l'accés a internet a 128 cases a Atzeneta, 3 a Benafigos, 2 a Culla i 5 als Rosildos, i continua creixent. O pel que respecta als estudiants de la UJI, aquests poden entrar al compte de la universitat des d'Atzeneta també a través de guifi.net.

OPORTUNITAT PER AL DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC LOCAL

La xarxa guifi.net no és exclusiva de ningú. Qui vulga pot instal·lar-se la seva antena i unir-se a la xarxa, o qui vulga pot muntar-se el seu servidor i oferir accés a internet a través d'aquesta. Fins ara, aquestes dos tasques només les feien els tècnics de les operadores dominants, però amb guifi.net ho pot fer u mateix o contractar a un tècnic local. Electricistes, informàtics i botiguers poden participar de nous llocs de treball instal·lant

cables, configurant antenes o venent aparells gràcies a guifi.net.

Per altra banda, aquesta xarxa també pot servir de gran ajuda per millorar la producció de les empreses instal·lades ací o facilitar la creació de noves. Amb guifi.net les empreses poden interconnectar els seus punts de treball i portar un millor control.

MIRANT AL FUTUR

Guifi.net no para de créixer i créixer. Ja són 12.500 cases que en formen part en més de 500 pobles, la majoria del Principat de Catalunya. De moment, Atzeneta només es connecta amb els 20 esmentats anterior-

ment, però tot arribarà.

A part, cada vegada són més els aparells que necessiten connexió a internet: els ordinadors, els mòbils, la televisió, els *tablets*, els cotxes... I cada vegada ens fa falta més ample de banda. De moment, les antenes wifi més velles donen fins a 25 Mb/s i les noves fins a 100 Mb/s, en qualsevol cas, molt més que els 10 Mb/s que ofereix Telefònica a Atzeneta. Però no ens volem quedar enrere; sabem que algun dia amb 100 Mb/s no serà suficient, per això estem començant a estudiar el desplegament de la fibra òptica al poble, perquè tot suma per tindre un poble modern, productiu i sostenible.

Antenes de guifi.net instal·lades al repetidor

UNA PUJADA A LA NEVERA PASSADA PER NEU

Vicente Calvo, atleta valler del C.M. Mur i Castell-Tuga de la Vall d'Uixò, i Patri Cabedo, també del mateix club, s'imposen a la XI Pujada a la Nevera - Gran Premi Espai Viu.

VICENT PERIS AT-ZENET

La que, per les condicions meteorològiques donades durant tota la nit i abans de començar la cursa, hagués pogut ser una cursa complicada tant per a corredors com per a l'organització, va resultar ser una de les millors (si no la millor) de les edicions disputades fins al moment. I així ho corroboraren amb unanimitat els participants quan havien arribat a la línia de meta.

La naturalesa va voler regalar aquest any, potser el recorregut més bonic i també més tècnic de totes les edicions que s'han portat a terme fins ara, amb la part alta de la cursa, (per sobre dels 700 metres) amb gairebé un pam de neu. Els corredors van tenir l'ocasió de competir per un circuit en unes condicions gens habituals en les curses que es disputen a les comarques de Castelló. En tot cas, l'única llàstima és que la boira tapava les vistes al massís del Penyagolosa, les quals li hagueren afegit

més bellesa si cap al recorregut.

Pel que respecta al transcurs de la cursa, Calvo, vigent campió autonòmic de Curses de Muntanya i de Marató, i Javier Triguero, del *C.A. Cuenca Dolomia* de Castella - la Manxa, van imposar a partir del km2 un ritme de creuer que ningú més va estar capaç de seguir. Aquesta parella de corredors van realitzar la totalitat de la cursa plegats, però finalment la victòria va ser per a Calvo amb un temps d'1h57'53", mentre que Triguero entrava en el mateix segon. Tots dos van donar mostra de l'amistat que els uneix i de la gran camaraderia i ambient que es respira en aquest esport. El podi masculí el va completar l'atleta del *C.A. Golfland* Jesús Almela Agost, amb un temps d'1h59'56".

Pel que fa a les dones, Patricia Cabedo, del *C.M. Mur i Castell-Tuga*, es va fer amb el triomf amb un temps de 2h27'19". El podi va quedar perfilat amb Sílvia Sos (també del mateix club que

la guanyadora) amb un temps de 2h28'55", i Noemí Bachero, del *C.A. Golfland* amb 2h31'10".

En general, cal destacar el nivell amb què va comptar la prova, tant en la categoria masculina com en la femenina. Respecte als homes, cal ressaltar, a banda dels noms que van conformar el podi, la presència de corredors com ara Juan Navarro (vigent campió de la Lliga Castelló Nord de Curses per Muntanya), Fernando Ruiz, Raimundo Defez o J. Àngel Ebrí, mostra de la dificultat que suposava poder entrar al *top ten* de la classificació final. En relació a les dones, cal posar de relleu també la participació de Laia Cañes i Patricia Torres, que juntes amb les que aconseguiren el podi, conformen un quintet d'elevat nivell.

La participació, que en primera instància va aplegar fins als 605 inscrits, es va veure reduïda per les condicions meteorològiques i les decisions d'última hora d'un centenar llarg de persones

que preferiren quedar-se a casa. Així doncs, finalment van estar uns 450 els corredors i caminants que van prendre la sortida a les 8 del matí, amb un fred propi d'Atzeneta en aqueixa època de l'any, i més amb les condicions donades aquell dia.

Com ja vam anunciar en el darrer BIM, una de les novetats d'aquest any anava a ser el canvi sobre la ubicació de la zona de meta. Aquesta, situada al pati de l'antic Col·legi, va aportar una zona molt més àmplia i còmoda tant per als corredors com per als organitzadors i va per-

metre un muntatge molt més vistós. De fet, en acabar la prova, els corredors van poder gaudir fins i tot d'un reconfortant caldo i d'entrepans ben calents.

Per part del Grup de Muntanya At-zenet sentim una satisfacció amb aquesta edició de la cursa, ja que les felicitacions que ens van expressar els corredors han fet que tota la feina i les hores invertides obtinguen una gran recompensa que ens anima a seguir apostant per l'organització d'aquest tipus d'esdeveniments tan necessaris per donar a conèixer un

poble d'interior com Atzeneta.

Per últim, volem recordar que la XI Pujada a la Nevera ha donat enguany el tret de sortida a la **III Lliga Castelló Nord - Premi Grup CRM Ruralcaixa - 1ª Copa Diputació de Castelló**, que aquest any comptarà amb 8 proves en el seu calendari. Els primers mallots de líders se'ls han penjat de moment Vicente Calvo i Patricia Cabedo, però hauran de defensar-ne la posició en la pròxima cita de la lliga, que serà el quatre de juny a la Vall d'Alba.

L'EQUIP DE PILOTA: DE NOU A LES PORTES DEL TRIOMF

REDACCIÓ

Després de superar la semifinal contra Tavernes de la Valldigna en la 2a categoria del campionat d'escala i corda del País Valencià, l'equip de pilota d'Atzeneta va caure derrotat en el darrer partit de la competició davant el Vilamarxant. Com ja va ocórrer l'any passat amb els dos campionats de galotxa, els d'Atzeneta s'han quedat a les portes d'aconseguir el que hauria estat el seu segon triomf

després de l'aconseguit en la 4a categoria del campionat *El Corte Inglés* de galotxa celebrat l'any 2008.

Havent realitzat un campionat molt regular en què tots els partits es comptaven per victòries (excepte el d'anada de les semifinals, però que va quedar anul·lat perquè es va jugar en un camp no reglamentari), finalment Antoniet i els seus jugadors no van poder superar aquest competitiu equip de l'Horta en el partit únic que es va jugar al mateix camp

del Vilamarxant.

Actualment, l'equip de pilota del poble es troba jugant de nou un campionat de galotxa a nivell de País Valencià, però les lesions que arrosseguen dos dels jugadors (Antoniet en un genoll i Miguel al muscle), han marcat una davallada en el nivell de l'equip i, malauradament, no superarà la primera fase de grups que segueix jugant amb dos equips de Xilxes, un de Borriol i un altre de Quartell.

EN SUPORT A ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ (ACPV) I PER LA LLIURE RECEPCIÓ DE TV3

COMISSIÓ CULTURAL

Des del 17 de febrer, Acció Cultural del País Valencià, associació cívica propietària dels repetidors distribuïts per la geografia valenciana que donaven el senyal dels diferents canals de la Corporació Catalana de Mitjans de Comunicació (CCMC), es va veure obligada a deixar d'emetre aquest espai comunicatiu en la nostra llengua a tot el País Valencià.

El que va començar el govern espanyol del Partit Socialista, cedint el múltiplex que ocupava TV3 a la Sexta i no atorgant un de nou al País Valencià, ho ha enllestit el govern valencià del Partit Popular assetjant econòmicament i judicialment a ACPV.

És cert que no totes les cases del poble podien gaudir d'aquesta oferta televisiva, però la resolució en positiu del conflicte hauria permès que la transmissió de TV3 siguera definitivament una realitat en cada llar.

Per tot plegat, el passat 14 de març de 2011, en sessió ordinària del ple de la Corporació Municipal d'Atzeneta del Maestrat, les forces polítiques amb presència a l'Ajuntament (PSPV i PP) van haver de votar una moció de suport a Acció Cultural del País Valencià (ACPV) i a l'arribada de les emissions de TV3 al País Valencià. Però aquesta proposició no va estar presentada per cap

dels dos partits, sinó per gran part del teixit associatiu del poble. Des de la Comissió Cultural no volíem que ni PSOE ni PP bandejaren la responsabilitat que ambdós partits tenen amb la situació a què s'ha aplegat, i per això vam redactar un document perquè rebera en primer lloc el suport de les associacions del poble (demanem disculpes si per els terminis no va arribar a totes les organitzacions culturals).

Així doncs, en la moció es concretaven les responsabilitats del cessament de les emissions de la CCMC tant en la Generalitat com en el Govern espanyol, s'estipulava la vessant positiva envers la difusió cultural en l'àmbit lingüístic català que suposa rebre amb llibertat les emissions de TV3 al País Valencià i es plantejava un seguit de demandes cap a les autoritats competents, entre les quals es podia trobar la reciprocitat d'emissions entre les cadenes autonòmiques i l'aprovació pel congrés dels diputats de la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) "Televisió sense fronteres", que molts ciutadans d'aquest poble ja havíem signat.

La proposta, que finalment va ser aprovada, va rebre els vots favorables dels cinc regidors del PSPV, mentre que els quatre representants del PP van estimar abstenir-se per no compartir la redacció del contingut, encara que remarcaren la seua voluntat perquè TV3 es pugua veure amb totes les garanties al

País Valencià.

Des de la Comissió Cultural no compartim els arguments esgrimits pels populars a l'hora d'abstenir-se. Entre d'altres, van anotar que la moció tan sols culpava a una de les parts (a un partit) i que el que s'havia de fer era apostar per la reciprocitat. Per al cas, ens hem pres la llibertat d'adjuntar a aquest article d'opinió la moció íntegra que es va presentar perquè tothom la pugua llegir. Ara bé, creiem important remarcar que es tractava també d'una proposició en favor d'ACPV, i per això s'assenyala la Generalitat Valenciana amb certa insistència, ja que és la institució que li ha posat i li està fent pagar multes desorbitades a aquesta entitat. A més a més, cal tenir en compte que tractant-se tan sols del préstec de serveis de telecomunicacions (transport d'emissions), la potestat per posar multes és tan sols de la Comissió del Mercat de Telecomunicacions espanyola, i no de la Generalitat, com bé ha reconegut aquesta darrera en altres processos oberts contra empreses que emetien altres senyals de televisió. Clar està, que aquestes empreses oferien canals de tarot i bruixeria, mentre que ACPV feia arribar canals públics amb una oferta variada de programació reconeguda. Igual és que la vara per mesurar les actituds més o menys bel·ligerants del Partit Popular valencià es troba en aquest aspecte: la qualitat. O pot ser siga per qüestions polítiques?

MOCIÓ DE SUPORT A ACPV I A L'ARRIBADA DE LES EMISSIONS DE TV3 AL PAÍS VALENCIÀ

Les emissions de TV3 al País Valencià s'han pogut veure gràcies a l'esforç i al treball que han fet molts ciutadans a través d'Acció Cultural del País Valencià.

Ara, però, després d'un llarg procés de setge per part del govern de la Generalitat Valenciana i del Ministeri d'Indústria del Govern espanyol, aquests han aconseguit el seu objectiu pel qual ACPV s'ha vist obligada a deixar de reemetre el senyal que permetia les emissions de TV3 en aquest territori.

Tal com declara Acció Cultural del País Valencià (ACPV): "Reunida la Junta Directiva d'Acció Cultural del País Valencià el dijous 17 de febrer del 2011, ha pres la decisió de cessar les emissions de TV3 al País Valencià. Això és provocat per les renovades amenaces de noves multes del govern valencià. La nostra entitat ja ha pagat una primera multa de 126.943,9 euros i ara ha de fer efectives dues multes més que sumen 600.000 euros. La data límit per a fer-ho és el 20 de març, si no volem que s'inicie el procés de constrenyiment i embargament de comptes corrents, ajudes i propietats, com l'Octubre Centre de Cultura Contemporània. Ara, a més, se'ns amenaça amb noves multes que significarien 120.000 euros més cada mes."

La continuïtat d'aquestes emissions són de vital importància per a la normalització del català en el conjunt del seu àmbit lingüístic, i de les relacions entre Catalunya i el País Valencià. D'altra banda, la resposta d'un govern no pot ser mai la censura d'un canal en particular, sinó garantir l'accés dels ciutadans a la més àmplia oferta, com a mostra de pluralitat informativa i de llibertat d'expressió.

És per tots aquests motius que les associacions sotasignats, proposen l'aprovació dels acords següents:

1. Manifestar el nostre rebuig a les pressions exercides per part del Govern valencià sobre Acció Cultural del País Valencià.
2. Instar la Generalitat Valenciana a respectar els drets de milers de valencians al lliure accés a la informació i no impedir les emissions de la CCRTV en la Comunitat Autònoma valenciana.
3. Refermar el nostre suport a l'arribada d'un acord entre els governs de Catalunya i el País Valencià perquè tots els respectius canals de ràdio i televisió autonòmiques arriben als dos territoris amb normalitat, i demanar al Govern de la Generalitat Valenciana que considere una prioritat el tancament d'aquest acord el més aviat possible.
4. Instar el Govern espanyol a prendre les mesures necessàries per garantir el restabliment de les emissions de la CCRTV a la Comunitat Autònoma valenciana.
5. Instar el Congrés dels Diputats a tramitar la ILP "Televisió sense fronteres".
6. Fer arribar aquests acords al Ministeri d'Indústria i al Govern espanyol, als Governos de la Generalitat Valenciana i de Catalunya, a la Mesa i els grups parlamentaris de les Corts valencianes i del Congrés dels Diputats i a Acció Cultural del País Valencià.

No obstant, el Ple decidirà.

Associacions culturals sotasignats de la moció:

Amics del Cavall d'Atzeneta del Maestrat (ACAM), Assemblea de Joves (AMB*JIAM), Associació Ames de Casa, Associació Fira de la Caça i la Natura, Associació de Joves d'Atzeneta, Comissió Cultural, Grup de Danses d'Atzeneta, Grup de Muntanya At-zenet, Grup de Teatre l'Albarda, Grup de Teatre la Bambolina, SM Banda Santa Cecília d'Atzeneta.

L'entrevista

COM ALCALDE VOSTRE QUE SERÉ... ENTREVISTEM A AARON I PEPE, CANDIDATS A L'ALCALDIA D'ATZENETA

CARME ROVIRA / REDACCIÓ

*A*plega el dia 20 d'abril i apareixen publicades al Butlletí Oficial de la Província (BOP) les candidatures que es presenten a les eleccions municipals del 22 de maig. A Atzeneta tan sols es presenten dos partits amb els respectius caps de llista. Però vostés s'han plantejat què els preguntarien als candidats a l'alcaldia del nostre poble? Potser algunes d'aquestes qüestions no es troben entre les preguntes que jo els vaig proposar, però estic segura que, de bon grat, els contestarien amb la mateixa amabilitat com ho van fer amb mi.

És dijous de Pasqua i m'avisava el director del BIM: a les 12 he d'estar a la Biblioteca Municipal perquè he quedat amb Aaron. A les 11:45 em criden perquè aquest ja ha arribat. Resulta divertit, l'entrevistat arriba abans que el que ha de fer la feina. Per sort ja tinc les preguntes impreses en un full que farà servir indiferentment per als dos. Entre nosaltres, trobe a Aaron una mica nerviós, però els assegure que això és normal. Quan es col·loca una gravadora al davant fa molt de respecte. Em contesta a tot amablement i m'acomia de ell parlant de coses de joves: a quin poble anirem a Pasqua, què farem... Agafa l'ascensor i jo em quede a la Biblioteca on hi ha gent treballant. Xavi decideix cridar a Pepe i quedar amb ell.

Als cinc minuts arriba Pepe a la Biblioteca. La gravadora a penes pot descansar. Anem a la sala d'ordinadors i comencem l'entrevista. Entre nosaltres també, trobe a Pepe una mica més acostumat a fer entrevistes. Seu i, a penes llig la pregunta, ja està contestant. Una anècdota em resulta molt divertida: quan ja portem la meitat de les preguntes mira el MP4 i diu "ah, que això està gravant?" Com avança l'era digital. Acabem l'entrevista, li ensenye la biblioteca a Pepe i ens n'anem tots a dinar, ja és la una i mitja i ens estan esperant.

Aaron Agut i Medall
Cap de llista del Partit Socialista

José Barberà i Centelles
Cap de llista del Partit Popular

Aaron: La meua intenció era continuar en la llista. Em donava igual la posició, però per circumstàncies al final vam decidir que em presentara jo com a primer.

Estos quatre anys m'han agradat molt; han sigut una experiència nova per a mi perquè mai havia estat en política i per això tenia eixes ganes de continuar.

Estos quatre anys han sigut una experiència nova

A: Doncs jo crec que hem tingut una molt bona relació amb les associacions. Ha hagut un diàleg prou fluid en quasi totes aquestes i d'això em sent molt orgullós, perquè m'ha permés estar en contacte amb la gent del poble i amb associacions que fan coses pel poble. A més, jo com a jove també estic molt orgullós de la carpa que s'ha fet a les escoles velles, perquè això ha permés que les festes, ploga o faça mal hora, es puguen fer, ja que els primers anys van estar complicats.

A: Els primers 3 anys no va haver oposició, crec que van aportar poc al poble i no ens van oferir l'ajuda que en alguns moments necessitàvem, i així els ho vam dir en algun ple. Este últim any han estat molt més damunt de nosaltres, preocupant-se per temes importants del poble.

Els 3 primers anys no va haver oposició

- La 1ª pregunta quasi és obligada: per què es presenta com a cap de llista després de la seua experiència?

-Ha passat una legislatura en què el PSPV es trobava en l'equip de govern.

De què se sent més orgullós del que ha fet aquest equip durant aquests últims quatre anys?

-I em podria dir quelcom positiu que ha fet l'oposició, el Partit Popular, en aquests darrers quatre anys?

José: Doncs bé, tu ho has dit, l'experiència és un grau, i del que sí que puc presumir és de temps. El que passa és

que en els pobles del voltant fer una llista costa Déu i ajuda, i això em consta també per l'altra part, pel PSOE. En principi, la meua intenció no era presentar-me ni en somnis, però per diverses raons... a més, jo també tinc unes idees per dur endavant. No em costa cap sacrifici presentar-me i dur a terme les idees que jo tinc.

Juguem amb avantatge, perquè segons les enquestes (a nivell autonòmic i provincial) el PP té majoria i això ens donarà accés a tenir més facilitat per aconseguir ajudes.

J: Bé, la veritat és que no ha fet massa, amb els meus respectes. Sí que ha fet algunes obres que ja estaven previstes en la legislatura anterior; bé a sigut per la crisi que hi ha en tots els nivells o... Però bé, jo estic d'acord amb les obres que han fet, no tinc perquè negar-ho. Se n'hagueren pogut fer més, però... no s'han fet més? Els motius tindran. Tota la vida a l'oposició criticant i dient que es podia fer millor i quan han arribat finalment a l'Ajuntament han deixat una sensació de buit i d'indolència.

J: Bé, jo he estat últimament una mica deslligat d'açò. Això no vol dir que jo no em preocupara pel poble! Sempre m'he preocupat, però no he estat en els últims plens. Ho he llegit pel BIM i l'oposició que ha fet, bé, haguera pogut ser més exigent en altres coses, però segons jo tinc entés pels companys que ara se n'ixen, s'han aprovat moltes coses per unanimitat pel bé del poble. Això ho considere molt positiu. Els companys del PP, molt bé.

A: Asseure'm un dia tot sol i pensa què és el que farem i prendre consciència de la responsabilitat que això suposarà.

Per suposat, em reuniria amb tot el meu equip per parlar i estructurar la tasca d'aquests quatre anys, perquè s'han de fer moltes coses.

Prendre consciència de la responsabilitat

A: Doncs la veritat és que encara no ens hem ficat seriosament a redactar el programa electoral. Ara tenim uns dies (Pasqua) en què

hem decidit que cadascú per separat pensarà coses i després ens reunirem i ja ho parlarem.

El que li puc dir és que anem a continuar amb el que havíem fet fins ara. Hi ha una sèrie de projectes que són prou importants que els hem de fer, per exemple, un d'ells és el dipòsit de l'aigua. És una actuació que està pendent, que en breu es realitzarà i que jo crec que és molt important per al poble, perquè el problema de l'aigua a l'estiu és molt acusat.

A: Hem demanat ara una subvenció per a fer un *Taller d'Ocupació*. Serà per a contractar a dotze persones que es troben a l'atur durant un any per a fer una sèrie de treballs: d'obra, de manteniment del poble...

A banda d'això, la veritat és que aquest poble, una manca que té és el treball. No

-Si es dona el cas que vosté surt escollit com a alcalde, què és el primer que farà?

-I quin considera que és el seu projecte estrella? (Com fa compte de portar-lo a terme?)

-M'agradaria que em concretara el seu programa, si és possible, respecte a quatre aspectes, sobretot si vostés plantegen possibles solucions davant aquestes problemàtiques:

- OCUPACIÓ, un dels conflictes més acusats d'aquesta crisi.

J: Tinc unes idees bàsiques primordials. El més important és l'obertura del Centre

de Dia. Fa quatre anys que es cau l'edifici i eixa és la meua intenció. Jo crec que anant on faça falta i fent la labor de demanar... i com tindrem a més a més l'autonomia a favor, jo crec que tindrem més facilitats per obrir-lo.

També tinc altres idees que plasmarem en un programa, però bé, aquest es basa en fer poble; unir i no desunir.

J: Com t'he dit, el més important és unir i no desunir, és a dir FER POBLE. Jo tinc al programa unes idees molt primordials: el Centre de Dia

i crear llocs de treball entre altres coses. Però es pot lluitar per atraure coses concretes al poble, per fer també les nostres coses, dur les nostres inversions...Tinc la promesa electoral que tots els forestals vindran de Vall D'Alba a Atzeneta, cosa molt important.

Sobretot, també m'agradaria revitalitzar el patrimoni històric, ajudar el futbol, el club Atzenet (sóc membre), el cor, la Banda de Música... Tinc moltes il·lusions de revitalitzar el grup de teatre local. És a dir, fer poble significa tot açò: ajudar, col·laborar, potenciar, demanar i anar on faça falta per aconseguir-ho.

J:L'ocupació és el nostre objectiu principal: crear llocs de treball. És difícil, però tenim promeses que en certes coses podem crear llocs de treball. Per a mi, el més important no és no perdre llocs d'ocupació, sinó guanyar-ne: Centre de Dia, tallers de treball i que les obres que realitze l'Ajuntament s'adjudiquen

hi ha indústria, o molt poca, i són quasi totes xicotetes empreses familiars que a penes tenen treballadors. La veritat és que és un tema complicat i l'Ajuntament d'Atzeneta crec que no té els recursos per a poder pal·liar això.

A: Ens han ofert entrar en la de l'Alcalatén. En un ple es va parlar de fer una altra mancomunitat en els pobles del Maestrat. Vam estar a una reunió a l'Alcalatén, però la veritat és que va ser una reunió informativa i no es va aclarir quasi res, per tant, estem en l'aire. A quina ens podem adscriure? La veritat és que si anem a l'Alcalatén, allí està l'Alcora, el poble principal, per tant, segurament el que dirà l'Alcora és el que es farà per a tot-hom. Igual no seria el millor entrar en l'Alcalatén i, si es poguera fer una mancomunitat d'ací del Maestrat, on tots són pobles més o menys del mateix volum demogràfic, potser seria interessant perquè així les decisions es prendrien entre tots.

Però bé, primer caldrà estudiar-ho, anar a les reunions, plantejar-ho bé i després prendre la decisió que siga millor per al poble, clar.

A: Pel que respecta a la Serradora, he parlat amb el gerent i ell em va comentar que tenia un pla per canviar la caldera per una altra que emetera menys contaminació. Ell és conscient que, ara mateix, visualment és antiestètic. Ix un fum negre que fa pensar el pitjor i ell m'ha dit, i jo crec, que està fent o farà en breu les millores a la caldera. D'eixa manera, eixe fum negre ja no eixiria, perquè això és un sistema que fa que les partícules negres no isquen, es

a empreses locals. Tot això donarà llocs de treball. Perquè el nostre programa no es basa en promeses que no es poden complir. Al programa apareixerà tot el que ens han assegurat que es durà a terme, i això és molt important.

- ADSCRIPCIÓ COMARCAL D'ATZENETA.

Ha arribat una proposta per fer una mancomunitat de l'Alcalatén, i ja existeixen altres en pobles del Maestrat.

Hi ha alguna prioritat al respecte? Han pensat en algun servei que fos necessari mancomunar?

J: *(Només es va llegir la pregunta fins arribar a "l'Alcalatén".)*

No, no estic d'acord amb l'Alcalatén. Atzeneta, històricament i geogràficament, pertany al Maestrat. No tinc res en contra de la comarca de l'Alcalatén, ja que l'estem besant (del Collao cap allà ja és Alcalatén), però

històricament Atzeneta sempre ha pertangut al Maestrat, i això bé ho sabien el historiadors locals. El que passa és que va ser una comarcalització que es va fer en el seu temps, crec que l'any 84, que realment era un estudi. Eixe estudi no vol dir que siga veritat que nosaltres pertanyem a l'Alcalatén.

Som Maestrat, i a més ens podria reportar més com a zona de l'interior i com a zona més desfavorida que és.

Som Maestrat

J: Això és una cosa que s'hauria de vigilar. Considere una marranada que tots els voltants, el cementeri i finques

adjacents, estiguen plens de fustetes. Jo estic d'acord que es creen llocs de treball, però l'empresari ha de tenir unes mesures per a procurar que tant el fumet, que contamina prou, com la brutesa que està per tot el voltant, desaparega. Això s'ha d'evitar per damunt de tot.

A més, jo estic a favor de tot allò mediambien-

queden en uns compartiments, uns filtres que té. Així, ja no ix eixe fum tan negre, ix alguna cosa, però no es pot ni comparar. Què es pot fer? Anar a parlar amb el gerent i instar-lo a que millore, a que faça eixes inversions.

El gerent té tu un pla per canviar la caldera

A: La valoració és totalment negativa per part de la Conselleria; no li done una aprovat però ni de casualitat. Pense que la política que fa la Generalitat en tema d'educació, i sobretot en educació en pobles de l'interior, és nefasta. Pense que haurien d'ajudar una mica més als pobles, perquè si van retallant professors i van fent que les escoles ens vagen desapareixent, això farà que els pobles també vagen a menys, perquè la gent té fills i, si ha de portar-los al poble del costat, potser els interesse viure a la localitat on està l'escola. Per tant, és un problema molt important i molt greu que s'hauria de plantejar. Nosaltres, des de l'Ajuntament, anem a fer el possible perquè no vagen retallant, però tenim clar que la política de la Generalitat la fixa aquesta. Nosaltres i els pares podem fer força; un poble té molta força. L'altra vegada ja va passar: van eixir tots els pares, va eixir tot el poble al carrer perquè estava tothom en contra totalment del que s'anava a fer i això va fer que la Conselleria s'ho replantejara durant uns anys. És una lluita que hem de continuar i que és molt important per al bé del poble.

tal. Ja veuràs en el meu programa que tinc col·laboradors per a revitalitzar tot el que siga mediambiental. Jo sóc un amant de la naturalesa, m'agrada passejar, que els camins estiguen nets, que l'entorn es cuide... en això jo sóc molt sensible. Quan vaig ser alcalde ja vaig netejar les fonts i els pous per a fer un recorregut. Ara, si el Club de Muntanya Atzenet ho creu oportú, s'haurà d'anar a visitar-los, netejar-los i arranjar-los perquè això és patrimoni històric. Molts pous i moltes fonts són de la Setena on, antigament, nosaltres pertanyíem. Les nostres arrels no s'han de perdre, s'han de mantenir i potenciar.

- EDUCACIÓ. Valoració de la lluita perduda en favor del primer cicle d'ESO a Atzeneta i la supressió continuada d'unitats al Col·legi.

J: Jo, en això, he tingut una experiència per alguns bona i per d'altres dolenta. No cal tornar endarrere, però jo sóc molt sensible en això, perquè és el futur: l'educació i el treball van units.

Per suposat, si els mestres es mantenen, millor.

Jo no sé exactament ara per què s'ha donat per perduda. Abans la gent protestava més que ara, no sé exactament per què (potser perquè abans governava el PP i ara governa el PSOE), però el PP igual està a favor, abans que ara, de mantenir les unitat que toque. El que és cert és que no podem arribar a tenir una mestra per xiquet, i això que seria l'ideal, però és cert que per altres bandes es malgasta i no fa ningú cas. Sóc partidari que per a malgastar, que es malgaste en educació. Els xiquets, si estan al poble, millor.

És el futur: l'educació i el treball van units

A: La veritat és que a la Conselleria no hi ha diners. Estem en una crisi molt important que ha fet que baixen dràsticament els ingressos i, a més a més la Generalitat ha decidit fer un altre tipus de projectes com la Formula 1, l'America's Cup, maquetes de Calatrava, etc., enlloc d'invertir en coses molt més importants, pense jo, com és en educació, benestar social, ajuda als més desprotegits...

Ja es va plantejar en un ple el instar a la Generalitat que l'obriren. Com que ja m'imagino la seua resposta, ens diran que no, evidentment, perquè hi ha molts més Centres de Dia per tota la Comunitat que estan igual. I en el cas que no volgueren obrir-lo, doncs que el cediren a l'Ajuntament i aquest, reunint-se amb les diferents associacions, es pensarien propostes per a donar-li una utilitat, la que fos, perquè ara tenim un edifici acabat que els vándals l'estan destruint, sempre estan robant i trencant coses, i és una llàstima. Si allí es pogueren fer activitats per als majors i moltes altres coses, estaria molt bé que la Generalitat ens el cedira.

A: Doncs que està molt bé. Jo ja tinc molta relació en dos d'ells, que són Leonardo i Santiago. Hem estat treballant durant aquests quatre anys i la veritat és que som molt amics.

Bé, després tenim dos noves incorporacions, dos dones. Volíem que en la nostra llista les dones també participaren, que estigueren dintre de l'equip de govern. La veritat és que ha estat complicat trobar-les. Hem decidit que si-guen Loreto i després Gemma. Són dos persones molt vàlides i crec que tindrem molt bona relació. A més, crec que aportaran molt al nostre equip de govern. Estic plenament satisfet

-M'agradaria demanar-li l'opinió sobre un aspecte rellevant d'aquesta legislatura que, certament, preocupa bastant els ciutadans: l'inutilitzat Centre de Dia. Què esperen fer al respecte?

forestals estiguen a Vall d'Alba quan realment allí no hi ha massa forestal. La massa forestal està al nostre voltant: Atzeneta, Xodos, Vista-bella, Benafijos... Així que tenim que dur-ho ací, i es durà ací. I si n'hi ha 10, 20, 30 o els que hi haja, de forestals, que estiguen ací. I això també tinc la promesa que es durà a terme.

Si el Partit Popular guanya, el Centre de Dia s'obrirà

-Què pot dir de l'equip de persones que l'acompanya a la llista?

J: Són gent molt vàlida que ha volgut implicar-se en el poble entrant a la llista i la implicació personal de cadascú ho diu. Són persones que estan compreses amb la idea que jo tinc de fer poble i això els ha convençut per a formar part d'aquesta candidatura; fer poble és buscar les persones adequades per a col·laborar i arrimar el muscle. He tingut més en compte buscar a persones que no pas politics.

He tingut més en compte buscar a persones

de tots els
que venen amb mi a la llista.

A: Jo valore la seua experiència. Ell va estar d'alcalde durant 8 anys i l'experiència és un grau.

Ara bé, si estigues a l'oposició podria esperar que aportés idees i també el seu treball. L'oposició ha de fer la seua tasca, que és controlar l'equip de govern, però també ha d'aportar les seues idees. Per tant, jo espere d'ell i de tots el que treballen amb ell que ajuden a l'equip de govern, perquè nosaltres, si estem en l'oposició, també anem a fer-ho, anem a aportar idees perquè tot és pel bé del poble. Entre tots s'ha de fer que el poble siga millor.

A: Jo pensava que em faries una pregunta i era que m'explicara com sóc, que donara la meua opinió de mi.

T'haguera contestat que sóc una persona tranquil·la, que m'agrada pensar les coses. A més, sóc una persona molt ambiciosa a qui li agrada millorar i m'encanten molt els reptes. M'agraden els objectius, i per això em presente.

És dilluns. Ja ha passat la Pasqua i tinc l'entrevista acabada. Els candidats, segurament, trobaran alguna cosa a faltar: l'última pregunta. La veritat és que era complexa, o si no, intenten-ho vostés: saben qui és el Comissari Europeu d'Agricultura i Desenvolupament Rural? De segur que molts de vostés saben la resposta, veritat? Clar, Dacian Cioloș.

Bé, ja per acomiadar-me només m'agradaria retre un petit homenatge a la valentia d'aquells que, només pel simple fet de formar part d'una llista electoral (i més si van com a caps de llista), destinen temps de les seues vides per millorar la dels ciutadans del nostre poble. Ací tenen una petita mostra del que ens pot esdevenir els propers 4 anys. Ara, la decisió és seua.

-Una opinió positiva sobre el seu adversari polític?

J: Certament, jo no conec la labor que ha fet Aaron. És veritat que té certa experiència, però crec que jo jugue amb avantatge perquè ara tinc temps i experiència, i espere que això el poble ho valore. Però en contra d'Aaron no em sentirà ningú parlar mai, tant siestic a l'oposició com siestic governant. A nivell polític podem discrepar, però mai parlaré a nivell personal de cap persona, siga del PP com del PSOE. Això, com jo ho he sofert, vull evitar-ho.

-Què voldria que li haguera preguntat en aquesta entrevista?

(I què m'haguera contestat?)

J: Pensava que m'anaves a preguntar per l'apartat de cultura.

La meua idea és que per a mi, mentre que no es demostre el contrari, totes les persones són vàlides: col·laboradors del BIM, del futbol... El que està bé no s'ha de tocar i el que està mal no s'ha de llevar, sinó corregir-ho per a millorar.

Atzenetins pel món

SLÁINTE!

UN ARTICLE DE XIMO ROIG
I MARIAJO BARBERÀ

Sembla que ens toca a nosaltres iniciar esta nova secció del BIM en la qual es pretén plasmar en paper l'experiència d'alguns atzenetins que ara mateix vivim fora del poble. L'encàrrec era donar a conèixer el país que ens ha acollit (en el nostre cas, Irlanda), i també contar el que ha significat per a nosaltres deixar enrere el poble per començar una nova vida lluny de casa.

- En el cas de Ximo, eixa aventura va començar ara fa 5 anys i mig, exactament, el 7 de setembre de 2005. Amb els diners necessaris per passar un mes i una maleta carregada d'il·lusions, va agafar per primera vegada un avió (Reus-Dublín) amb un bitllet només d'anada.

- En canvi, per a Mariajo l'aventura va començar anys després, el 15 de novembre de 2009. De fet, van ser les passes de Ximo el que la va portar fins ací; arribar a una ciutat desconeguda on parlen una llengua que no entens és més fàcil si hi ha algú per a acollir-te.

El més difícil, sense cap dubte, és prendre la decisió d'anar-te'n. A molta gent de segur que li ha passat per el cap. Però no és fàcil deixar els amics, la família i la rutina diària per llançar-te a quelcom desconegut i a la incertesa de no saber com t'aniran les coses.

Ximo i Mariajo fent-se una pinta de Guinness

Però, vist des de la distància i des de la nostra experiència, va ser una decisió encertada de la qual mai ens hem penedit. Una vivència molt recomanable.

QUÈ ENS HA APORTAT?

La primera cosa, per descomptat, el coneixement de l'anglès. De fet, eixa és l'excusa "oficial" que tot el món té per a vindre ací. L'anglès no només t'obri portes laboralment, sinó que, a més a més, et dona total llibertat per a viatjar i comunicar-te amb gent de qual-sevol part del món. Perquè, ens agrada o no, l'anglès ha acabat convertint-se en una llengua global.

De fet, gent de tot arreu fa cap a Dublín per aprendre esta llengua. Això ha convertit esta ciutat en una de les capitals més multiculturals d'Europa. Com a exemple, nosaltres hem compartit casa en estos anys amb tailandesos,

australianos, brasilers, italians, americans, francesos, hongaresos, txecs i, per suposat, irlandesos. La qual cosa et dóna una altra perspectiva del que és la immigració (ara, els immigrants som nosaltres) i és, sens dubte, el millor remei contra els prejudicis culturals.

Una altra cosa que ens ha aportat esta aventura és la capacitat d'adaptació. Igual com el seu clima, les coses canvien constantment a Dublín. Gent que ve i que se'n va, canvis de faena, de casa, de companys de pis, d'amics... I eixa inestabilitat t'obliga a adaptar-te ràpidament a les noves situacions. Problemes que abans se'ns feien una muntanya, ara som capaços d'afrontar-los amb naturalitat. I és que eixa "cultura de la queixa i donar-li la culpa als altres" tan nostra, ací deixa de tindre sentit.

Per descomptat, hem guanyat amb independència, però també amb responsabilitat. Com diuen ací, estem *on our own*. Quan tenim un problema, l'hem de resoldre nosaltres mateixos. I és que, potser des d'allí penseu que ací es-

tem mig de vacances i que tots els dies són festa, però us podem assegurar que també hi ha dies tristos i grisos. I eixos dies els hem de suportar nosaltres sols.

I per últim, una altra cosa que ens ha aportat és el fet de saber gaudir de la pluja. Plou dia sí i dia també; fa fred, vent, i el cel és de color gris. Però la vida, ací, no es paralitza. Banyar-te un poc no fa mal a ningú i cada raig de sol és un tresor que disfrutem amb intensitat. Si més no, acabes adonant-te que no és una qüestió del temps que fa, sinó de les ganes de viure que tens.

HISTÒRIA

Entre 1845 i 1852, l'illa va viure un dels seus episodis més tràgics: la *Famine*. Més d'un milió de persones van morir de fam i malalties i se'n va reduir la població en un 25%.

El 6 de desembre de 1921 va aconseguir la independència respecte a la dominació britànica. Històricament, l'illa s'ha conformat per quatre províncies: Con-

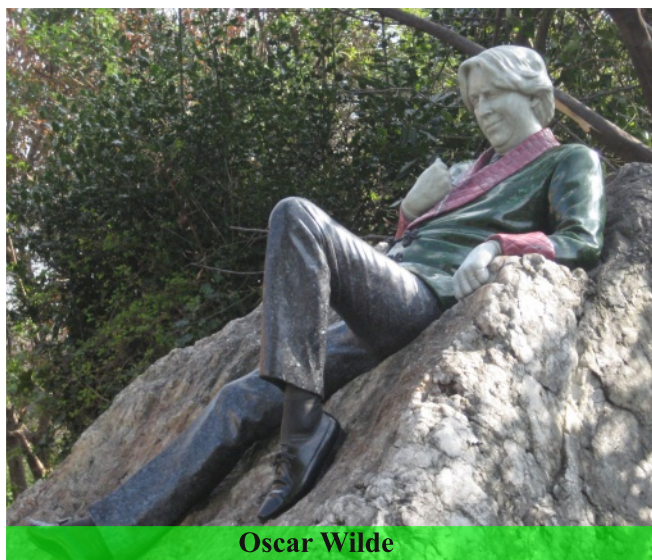
naught, Munster, Leinster i Ulster. Esta última, durant el tractat d'independència, va quedar dividida entre la República d'Irlanda i Irlanda del Nord, territori que continua en mans de la Gran Bretanya.

Les llengües oficials són el gaèlic i l'anglès. Ara bé, tot i que el gaèlic és la llengua autòctona d'Irlanda, després de 700 anys de dominació anglesa, a penes queden uns 20.000 gaelicoparlants hui en dia.

QUÈ ENS HEM TROBAT ACÍ?

Abans d'arribar ací, nosaltres, com la majoria, associàvem Dublín a una marca: **Guinness**. Però esta ciutat té moltes més coses per oferir.

El primer que ens va cridar l'atenció va ser la música. Esta ciutat té una cultura musical molt arrelada i es respira per tot arreu: al carrer, als pubs, a les sales de concerts... Es pot gaudir de la música en viu i en directe cada dia de la setmana. I, el millor de tot, la majoria de les actuacions són gratuïtes. A banda, també hi ha molts festivals a l'aire lliure (encara que sembla mentida) al llarg de l'any. I a més a més, si estàs disposat a pagar, et pots adilitar amb les actuacions dels millors grups del panorama musical internacional, ja que tots fan escala ací.

Oscar Wilde

Com hem dit, la música també està molt present als pubs, un altre dels distintius de la cultura irlandesa. Són llocs de reunió on els irlandesos passen moltes hores. Però no només pel sol fet de beure; la seua vida social gira al voltant

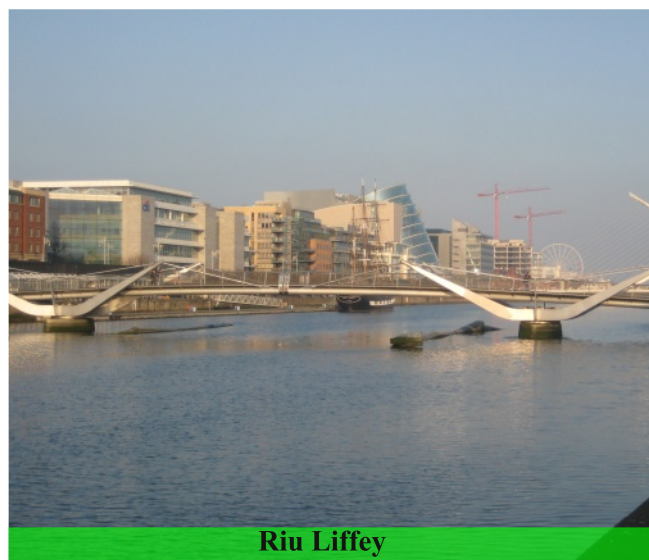
d'estos locals. Fins i tot després dels soterraments, és el punt de trobada dels familiars per a passar els moments més durs. En el nostre cas, no tenim cap dubte que transcórrer una vesprada de diumenge amb una pinta a la mà i escoltant un grup de música tradicional irlandesa en directe és molt més gratificant que veure "el partit del Plus".

Per altra banda, la literatura també ha jugat i juga un paper fonamental en esta ciutat. De fet, l'estiu passat Dublín va ser declarada **Ciutat de la Literatura** per la Unesco. I és que ja han estat quatre els escriptors irlandesos que han aconseguit el premi *Nobel* de les lletres: William Butler Yeats, George Bernard Shaw, Samuel Beckett i Seamus Heaney. Però hi ha molts altres escriptors reconeguts que són nascuts en esta illa, com ara James Joyce, Jonathan Swift, Oscar Wilde o Bram Stoker per citar-ne només uns quants. I esta passió per la literatura la pots viure simplement passejant pels carrers de la ciutat, plens de llibreries i xicotets mercats d'exemplars de segona mà.

Però si hem de parlar d'una qüestió d'essència, sense cap dubte no podem deixar de banda el caràcter irlandés: melancòlic i, a la vegada, hospitalari. Cal tindre en compte que, històricament, Irlanda ha estat un poble d'emigrants a causa de la pobresa i la manca d'expectatives laborals que hi havia a l'illa. Tota la vida han estat enyorant gent que se n'ha hagut d'anar i, tot plegat, els ha fet entendre la situació dels

immigrants que ara estan acollint. De fet, nosaltres mai ens hem sentit estrangers en una terra que no era la nostra, i això és una altra lliçó que hem après i que ens agradaria fer-vos arribar. Hem de posar-se en la pell de l'altre abans de jutjar-lo.

Per últim, és necessari parlar també de la cultura gastronòmica. És cert que la seua cuina no té la varietat que pot tindre la d'altres països amb climes més càlids, però, tot i això, també mengen tots els dies. La carn de vedella és d'una gran qualitat, amb què fan plats com l'*Irish Stew*. Al mateix torn, la llet, sempre fresca, no és comparable a cap altra que hem begut. I, per descomptat, la creïlla, l'etern acompanyant de tots els plats. Però de tots els menjars, n'hi ha un que té un protagonisme especial en la vida irlandesa: el *Full Irish Breakfast*, un desdèjuni ple de calories i colesterol que, segons ells, és el millor remei contra la ressaca.

Riu Liffey

I com se'ns acaba l'espai per a escriure, millor ho deixem ací. Hem pensat que no anem a recomanar-vos cap lloc especial per visitar. Sempre hem pensat que Dublín no és una ciutat per a veure-la, sinó per a viure-la. El seu encant està en l'ambient; no es veu, se sent. Així que, si us decidiu a visitar-la, nosaltres estarem encantats de rebre-us i fer-vos de guia.

ACTUALITAT

En la segona meitat dels anys 90 i la primera dels 2000, Irlanda va viure una època de gran bonança econòmica coneguda com el *Celtic Tiger*. El país va passar de ser un dels més pobres d'Europa a tindre una de les rendes per capita més altes.

L'illa compta amb una població molt jove, en gran mesura, per l'alt índex d'immigrants i per les polítiques de foment de la natalitat portades a terme en els últims anys.

El 2008 Irlanda va ser un dels paï-

sos europeus que més va acusar l'actual crisi econòmica. Les seues polítiques liberals i la manca de control del sistema financer irlandés van enfonsar l'economia fins al punt que ha hagut de ser intervinguda pel BCE i l'FMI.

El passat febrer va haver eleccions anticipades que van suposar un canvi de govern després de dotze anys. El *Fine Gael*, un partit tradicionalment de dretes (com el govern que sortia), s'ha fet amb el poder. Una de les primeres mesures que ha aplicat ha estat la supressió de l'obligatorietat d'aprendre gaèlic a l'escola.

La nostra comarca

Però Atzeneta no és de l'Alcalatén? Aquesta és una de les preguntes més recurrents a què atzenetins i atzenetines estem acostumats quan hom ens planteja l'afiliació comarcal del nostre poble. Possiblement, les respostes puguen variar en relació a les explicacions esgrimides, però bàsicament giren al voltant d'una idea defensada i assumida per la gran majoria del poble: Atzeneta és del MAESTRAT. Bé per tradició, per història o per les relacions guardades amb la resta de pobles, la fràgil oficialitat sobre la qual se sustenta l'actual comarcalització del País Valencià, on Atzeneta es troba inserida en l'Alcalatén, no a quallat en la població local, més partidària d'argumentar en favor de la divisió històrica de l'Alt Maestrat, del qual ha format part sempre.

Des d'aquesta nova secció pretenem, per una banda, obrir una finestra cap a tots els pobles que conformen aquesta comarca de la qual ens sentim pertànyer perquè en puguem conèixer les tradicions i les fetes, i per altra banda, aprofundir en el procés de construcció de les comarques, com a model de proximitat que aporte idees i solucions als problemes de gestió actual del territori.

Per encetar la secció hem cregut convenient aportar un treball que contextualitza a nivell històric la formació i consolidació del Maestrat (especialment l'Alt). El contingut, de Juan B. Simó, va ser publicat pel CEM (Centre d'Estudis del Maestrat) en el quadern número 1 de l'any 1982 i reeditat dins la sèrie "Aproximació a la història dels nostres pobles", amb el títol **EL MAESTRAT HISTÒRIC**, l'any 2008 amb motiu dels 25 anys de la fundació del CEM.

EL MAESTRAT, ESSÈNCIA D'UNA HISTÒRIA

Per descobrir els orígens d'aquesta comarca cal remuntar-se a l'etimologia del mot que li dona el nom: Maestrat (cast. *Maestrazgo*), provinent del terme Mestre (*magistrātu*), reconegut com a cap superior d'un orde militar (cast. *Maestre*). Ara bé, en el cas que ens ocupa estariem parlant, a nivell toponímic, del territori sotmés

a la jurisdicció i assignació econòmica d'un mestre o cap d'orde militar, i més exactament, pel que respecta a aquesta extensa regió septentrional del País Valencià, del mestre de l'orde de Montesa, a qui pertanyia el territori i del qual va prendre la denominació.

Lo mestre de la orda de Muntesa (Muntaner

Cròn., c. 295. Festa de coronació a Saragossa d'Alfons IV d'Aragó el Benigne).

A partir del segle XIV, en l'antic Regne de València va naixer aquesta denominació comarcal i la unitat històrica del territori, guardada entre els pobles que romangueren al llarg dels segles sota la jurisdicció dels

mestres de l'orde de Montesa (1319-1587). De fet, molts han estat els estudiosos que, com l'il·lustre A.J. Cavanilles o l'historiador i geògraf C. Sarthou Carreres, han mantingut la divisió històrica del Maestrat per establir la comarcalització del País Valencià. I, si més no, al llarg del temps sí que ha restat en la tradició popular una consciència que reconeix les afinitats comuns entre els pobles que n'han format part durant segles i la supervivència entre la gent del concepte de "comarca" del Maestrat, tot subdividint l'extensió considerable del territori en dues meitats, l'Alt i el Baix, establint-se el seu llindar natural per la divisió d'aigües determinada per la Serra de Valldàngel i les Talaies d'Alcalá.

ELS ORDES MILITARS

Aquests eren institucions religiosomilitars nascudes arran del segle XI per a protegir els peregrins que desitjaven visitar Terra Santa.

Pel que respecta a la nostra comarca, ens interessa el naixement de

dos d'aquests ordes, el de Sant Joan de l'Hospital i el del Temple de Salomó. Tots dos, imprescindibles a Terra Santa, també es difongueren per les terres de la Península Ibèrica (s. XIII). De fet, el poder reial va anar atorgant-los el domini i la defensa dels territoris fronterers conquerits o per conquerir (a través de donacions pactades) en formar part d'empreses militars d'una important rellevància. Concretament, en el cas del Regne de València, Jaume I va cedir el Castell de Cervera als hospitalaris després de ser pres als sarraïns en concepte de la seua ajuda en el setge de la ciutat de Borriana (1233). De la mateixa manera, en rendir-se el Castell de Peníscola, aquest és requerit pels ordes de l'Hospital i del Temple en concreció d'unes donacions establides pels predecessors de Jaume I, el qual recull en la seua crònica la situació, la qual va propiciar que el resultat a partir de 1233 fóra de l'increment de les possessions d'aquests ordes. Així doncs, mentre els hospitalaris romangueren amb

el Castell de Cervera i el seu terme, els templers, per privilegis anteriors, es feren amb el Castell de Xivert, el de Polpís i el de Culla, encara que amb un tractat realitzat per Jaume II el 1294, també se'ls van concedir els Castells de Peníscola, Ares i les Coves de Vinromà juntament amb els termes d'aquests.

ELS CASTELLS

La paraula "castell" (*castrum*) venia a significar, a banda d'una fortalesa pètria de fins militars, la unitat geogràfica d'un territori sota la seua protecció. Per tant, hem de tindre en compte que després de la reconquesta, el territori nord del futur Regne de València quedava parcel·lat en un mosaic de castells heretats pels àrabs, els quals marcaven una divisió de caràcter geogràfic que responia alhora a uns factors humans i culturals. Aquesta és la seua relació:

Imatge de fons:
 mapa del Maestrat històric
 extret del web del Centre
 d'Estudis del Maestrat
www.cemaestrat.org

Castell d'Ares – la conca hidrogràfica de l'alta Carbonera i Ares del Maestrat; conquerit als musulmans en 1232, fou enclavament reial i senyoriu d'Artal d'Alagó i en 1294 passa a l'orde del Temple.

Castell de les Coves – la conca alta i mitja del riu de les coves, les Coves de Vinromà, Albocàsser, Salzadella, Serratella, Tírig, la Torre d'en Doménec i Vilanova d'Alcolea; conquerit en 1233, va passar a possessió d'En Blasc d'Alagó en 1235, però en morir és donat a l'orde de Calatrava (1243), el qual el canvia en benefici d'Artal d'Alagó (1275), tot i que en 1293 pertanyeria a la corona i a l'any següent passaria als templers.

Castell de Culla – la conca del Montlleó, Culla, Atzeneta, Benafigos, Benassal, Molinell (desaparegut), la Torre d'en Besora, Vilar de Canes i Vistabella; senyorejat per Pere I a finals del s. XI, va ser donat als templers per Pere II en 1213, encara que fou reconquerit per Jaume I en 1234 i passà posterior-

ment a mans d'En Blasc d'Alagó (1235), després a la seua filla Constança, casada amb Guillem d'Anglesola, i més tard al fill d'aquests, el qual el conservaria fins el 1303 per vendre'l finalment a l'orde del Temple.

Els altres castells (de la zona de l'actual Baix Maestrat) serien el de **Cervera, Peníscola, Polpís i Xivert**.

UN NOU ORDE: SANTA MARIA DE MONTESA

Mentre els hospitalaris, des de les seues possessions, es van resignar

a la defensa exclusiva del Mediterrani contra els musulmans, l'orde dels templers aconseguí ser molt més poderós arreu d'Europa. De fet, el perill que plantejava una concentració de poder tan gran per part d'un orde militar com el dels templers, va fer que Felip IV de França, el Bell, cercara i aconseguira per part del papa Climent V (1312) l'abolició de l'orde per heretges, ja que el destorbaven per controlar tots els territoris de l'hexàgon. Així, aquests van ser perseguits i fins i tot cremats vius.

A casa nostra, des-

“CASTILLOS” CONFIGURANTES DEL VIEJO MAESTRAZGO

prés de la decisió papal, Jaume II va proclamar l'extinció a Aragó de la milícia del Temple, amb la consegüent desposseïció dels seus castells i territoris. Ara bé, per no donar aquestes possessions als hospitalaris amb la possibilitat que es tornara a concentrar en excés el poder sobre un orde religiós, decidí crear un nou orde sense caràcter general, al qual sumaria també les possessions dels hospitalaris a terres valencianes (compensant-los amb altres territoris de la corona), i es constituïria com un orde exclusivament valencià: Montesa.

Va ser el successor de Climent V, el papa Joan XXII, qui accepta (juny de 1317) la petició de Jaume II amb la premissa que l'orde portara el títol de Santa Maria de Montesa i no de Mont-real, com volia el monarca, el qual es regiria sota la regla del Cister i seria filial de Calatrava. I així doncs, després de determinats obstacles plantejats pels hospitalaris i el mateix mestre de Calatrava, en 1319 va tindre lloc la fundació del nou orde. Es va proclamar

Guillem d'Eril com a primer mestre de Montesa, encara que en morir aquell mateix any, el seu successor va ser Arnau Soler (1319-1327), qui va projectar la construcció del palau ("La Torre", avui desapareguda) a Sant Mateu, la qual fou la residència dels mestres de l'orde fins al terratrèmol que la va destruir en 1748, tot i comptar amb la casa central de l'orde a Montesa, amb el seu castell-convent.

CANVI I DESAPARICIÓ DE L'ORDE

En 1399 Martí l'Humà va incorporar a l'orde de Montesa el de Sant Jordi d'Alfama, un orde propi de la Corona d'Aragó que va ser fundat per Pere II en 1201 i reconegut per la seu apostòlica el 1373. L'emblema de Montesa, fins aleshores una creu negra florada, canviaria per la creu plana de gules de Sant Jordi, però es mantindria com a nom popular el de Montesa.

Ara bé, en 1587, Felip II va incorporar l'orde a la corona, alhora que el rei assumia la condició

de Gran Mestre, en serho de tots els altres per haver-se suprimit la dignitat per Sixt V. Llavors, el Lloctinent General va adquirir una major importància com a superior jeràrquic de l'orde i delegat del monarca.

Grabat del Castell de Culla

Posteriorment, amb la Constitució de Cadis (1812) es passaren els béns de l'orde al deute públic i, desapareguts els senyorijs territorials per les lleis de desamortització (1835-1836), l'entitat es convertí en una corporació nobiliària de caràcter honorífic.

Finalment, i abans de la supressió dels ordes militars per la II República (1931), Alfons XIII, com a Gran Mestre i administrador perpetu, recuperaria per a l'emblema de l'orde la creu negra florada i disposaria la roja de Sant Jordi al bell mig d'aquesta.

Des del Col·legi

ELS ALUMNES DEL CASTELL A LES CORTS VALENCIANES

El passat 22 de febrer, els alumnes del 2n i 3r cicle de Primària del CEIP “El Castell” van participar en una activitat organitzada per l'ONG “Aldees infantils SOS”. Aquesta, emmarcada dins el programa educatiu en valors de l'organització, portava com a títol “Diputats per un dia”.

Havent acudit l'alumnat de tres diferents centres del País Valencià a les Corts (un d'Alcoi, un d'Agullent i el del nostre poble), el darrer objectiu del programa consistia que els estudiants pogueren traslladar l'aprenentatge realitzat a les aules fins a l'hemicicle parlamentari en forma de propostes i compromisos.

Com a diputats, l'alumnat havia de debatre al voltant de tres valors concrets: **reflexionar, col·laborar i compartir**. Per a això, els estudiants van estar elaborant prèviament unes redaccions i uns llistats de quatre compromisos relacionats amb aquestes tres temàtiques. Amb el treball als centres s'havia d'aconseguir apostar per l'escrit que aglutina

nara en un major grau les expectatives dels xiquets i les xiquetes de cadascun dels col·legis.

En el cas d'Atzeneta, l'escrit que es va triar va estar la redacció d'Arturo Monfort. Amb una introducció de tipus relat, se situava la història sobre el mal funcionament entre l'alumnat tan al pati com a les aules per no pensar les accions abans de fer-les, no ajudar-se mútuament o no prestar-se les coses. Així doncs, a instàncies del mateix alumnat sorgeix un pla per complir uns determinats compromisos que han d'ajudar a superar la situació i millorar la convivència en el centre: re-

flexionar sobre totes les coses materials i immaterials de les quals gaudim però no sabem valorar; col·laborar en tot allò que es pot al col·legi, com ara en els treballs de classe i d'equip o amb els professors i els més menuts; posar un fons comú de diners per compartir i comprar tot el material necessari per a cadascuna de les aules, però també, i a més a més, compartir coses que no es poden comprar (amistat, alegria, educació, simpatia...).

La jornada a les Corts, que va comptar amb la presència de la presidenta de la cambra, Na María Milagrosa Martínez Navarro, va transcórrer com una sessió parlamentària. Dues persones

Els xiquets i xiquetes de l'escola a les Corts Valencianes

representants de cadascun dels centres (per Atzeneta el mateix Arturo i Eliseu Bellés) van presentar les reflexions i compromisos pels quals apostava cada col·legi. Posteriorment es van sotmetre a votació els dotze punts proposats entre les tres escoles perquè amb la introducció d'una papereta, cada alumne atorgara el seu vot a un dels compromisos que els xiquets i les xiquetes valencianes voldrien

complir per assumir els valors esmentats.

En definitiva, l'activitat ens va permetre treballar d'una manera especial i engrescadora uns valors essencials per a la construcció d'una societat més cohesionada i solidària, alhora que va servir per apropar les institucions democràtiques a l'alumnat. Una experiència que es va veure completada amb la

visita del centre de València, amb el Palau de la Generalitat, la Basílica de la Mare de Déu dels Desemparats, la Catedral, la Plaça de la Reina i la Plaça de l'Ajuntament.

SE SUPRIMEIX DEFINITIVAMENT UNA NOVA UNITAT ESCOLAR

El passat 8 de març va tenir lloc la reunió exigida per l'Ajuntament i l'AMPA amb la Conselleria d'Educació per la voluntat d'aquesta última de suprimir una nova unitat escolar al CEIP "El Castell" d'Atzeneta.

Per part de la Conselleria van estar presents tant el director territorial Alejandro Amposta i la subdirectora, com l'inspector en cap territorial Mario Puig i l'inspector del Col·legi. Per la banda de la comunitat educativa es trobaven el president i la vicepresidenta de l'AMPA, Elias Garcia i Norma ESCRIG, a més a més dels representants de tres dels Ajuntaments implicats: Atzeneta, Culla i Xodos.

La reunió va girar al voltant de la negativa per part de la Conselleria d'acceptar les al·legacions presentades pel Col·legi i els Ajuntaments. Amb els números a la mà i la situació de desfeta econòmica per la qual passa actualment la Generalitat Valenciana, el director territorial es trobava legitimat per abordar la supressió i a

la vegada impossibilitat per atendre les argumentacions dels afectats.

La Conselleria, fent una mostra de la seua hipocresia, va esgrimir les avantatges que anava a suposar aglutinar dos cursos en un i com de positiva era la mesura que s'anava a prendre. Per descomptat, també es va anotar que la iniciativa d'estalviar diners amb l'educació no només anava a afectar a Atzeneta, per si tal volta podíem sentir-nos millor sabent que la davallada en la qualitat de l'ensenyament el curs vinent serà generalitzada al País Valencià. Si més no, es tracta d'una mostra més que l'educació i la formació no es conceben com un pilar bàsic per sortir d'aquesta crisi.

Finalment, la Conselleria sí que va donar un senyal d'esperança: en el cas que tornen a complir-se els números mínims d'alumnes per aula, recuperarem la unitat. Ara bé, per a enguany ja hi ha una plaça menys de mestra i la de música es torna itinerant.

ENGUANY ANEM DE FESTA A VILAFRANCA

La 3a Festa per la Llengua de les comarques d'interior de Castelló tindrà lloc el proper 14 de maig a Vilafranca. Enguany, els organitzadors són els dos centres educatius que hi ha en aquesta població, el CEIP Blasc D'Alagó i l'IES de Vilafranca, als quals s'han sumat diversos veïns i veïnes d'aquesta localitat i l'associació *Els Ports en Moviment*. A banda, també han comptat amb la col·laboració de l'Ajuntament de Vilafranca, la Diputació de Castelló i la llibreria Argot.

Aquesta Festa, també coneguda com a Trobada d'Escoles en Valencià, ha esdevingut la manifestació popular més important d'estima per la llengua. En ella, diverses generacions d'alumnes, pares i mestres han trobat l'antídot contra les agressions a la nostra llengua en forma d'expressió pública d'autoestima col·lectiva, demostrant que volem ser un poble més entre tota la diversitat del món. Es tracta, doncs, del moviment cívic més important del País Valencià, capaç de reunir milers de persones amb un objectiu: la defensa de l'ensenyament i l'ús del valencià.

Des de fa molts anys, aquesta celebració s'ha consolidat a les diferents comarques valencianes, tant costaneres com d'interior. Fa uns anys es va fer a Albocàsser, però no hi va haver continuïtat fins el 2010, quan va reviscolar al nostre poble, a Atzeneta. Així doncs, de nou la realització de la Festa per la Llengua a Vilafranca aquest 2011 busca engrescar els col·legis, instituts, col·lectius i associacions de totes les poblacions del nostre en-

torn (Albocàsser, Benassal, Castellfort, Catí, Cinctorres, Culla, Els Ibarsos, Forcall, La Mata, Les Useres, Morella, Portell, Vistabella, etc.), perquè participem amb diferents activitats en la festa de l'escola en valencià. Des del CEIP "El Castell" ja tenim enllestits els tallers que realitzarem i fins i tot alguna actuació a l'escenari. Esperem que puguem ser un bon nombre d'atzenetins i atzenetines els qui gaudim plegats d'aquesta jornada.

PROGRAMA DE LA FESTA

-12:00h. Rebuda dels participants a la Plaça d'En Blasc D'Alagó. A continuació, visita guiada pel casc antic de Vilafranca, amb activitats específiques per a xiquets i xiquetes.

-12:45h. Cercavila musical a càrrec de la "XARANGA DE VILAFRANCA", des de la plaça de l'Església fins a la Casa de la Música.

-13:00h. Jornada de portes obertes de l'Escola de Música, a càrrec de la UNIO MUSICAL DE VILAFRANCA. Visita de les instal·lacions i audició del Conjunt Instrumental.

-13:45h. Cercavila musical fins al Parador de Festes.

-14:00h. Dinar de germanor al Parador de Festes. L'Organització facilitarà taules, cadires i refrescs per als assistents.

-15:00h. Muntatge dels tallers per part dels centres educatius i de les associacions.

-15:30h. Inici dels tallers i de les actuacions a l'escenari. (Hi haurà tallers de màscares, de pasta de paper, de cuina, de "Ball-plà", de joguines, de reciclatge i plantes autòctones, de maquillatge, del retaule de Valentí Montoliu... i molts més. Vine i participa!)

-17:30h. Berenar. L'organització oferirà xocolata i rotllo per a tots els xiquets i les xiquetes, així com per als responsables dels tallers.

-18:00h. Actuació teatral: "Les aventures de Froilan", pel grup d'animació "La XALERA".

-19:00h. Acte de cloenda amb les intervencions institucionals a l'escenari. A continuació, actuació musical amb el grup "LILIT I DIONIS".

CAFÉ PER A DOS

IRENE SALVADOR
NARRATIVA BREU

Estava asseguda en la barra d'aquell vell bar; feia temps que no em passava per allí, però tot seguia igual: els tamborets de ferro amb les potes clivellades, les taules redones, l'olor a tabac negre, les mateixes cares cansades de la gent que prenia l'últim café del dia després d'una fatigosa jornada laboral, els colzes damunt la barra de fusta apegalosa per la blanca espuma de les cerveses que sobrepassava els límits dels gots en vessar-se... Igual, sí, tot seguia més que igual. Però guaita! No exactament... Qui eren?

Quan em donava la volta, la meua mirada es clavà en aquella imatge, en “ells”. Estaven asseguts a la taula del fons; no parlaven, no es miraven, ni tan sols pareixia que volgueren respirar. Hem vaig acostar a ells i vaig notar una sensació molt estranya, tal volta inexplicable. En zero coma zero segons vaig endinsar-me en un món de tres dimensions, vaig tocar el cel amb els dits i em vaig cremar a la vegada en el foc de l'infern, vaig veure les estrelles des de prop i vaig notar la comuna sensació d'estar caient des d'un precipici mentre somies, vaig aterrar, vaig veure la llum del sol en la nit i vaig contemplar com es ponía la lluna. Una ràfega de vent m'empentà avant i el món sencer va pegar un tomb. Un calfred em recorria de cap a peus. Veia el món des de tres diferents perspectives: el sentia a “ell”, la sentia a “ella” i ho copsava tot des de fora del cercle. Era com si, desperta, haguera travessat la fase “ren”...

Una pressió que superava la força de les meues extremitats m'impulsà cap a enrere. Tornava a estar distant, asseguda en aquell tamboret mirant-los. A “ella” se li desenfadaren els cabells

llisos i ben pentinats que duia, “ell” perdé la mirada contemplant com el vent li'ls acariciava i va sentir la fiblada seca de la inspiració que el punxava en algun punt dins del seu cap, amb la precisió justa per activar el motor que desperta tots i cadascun dels sentits.

El rellotge es quedà quiet. “Ella” encengué un cigarret i se'l col·locà entre els llavis; necessitava la benzina que alimenta els sentits, l'alenada que tal com et toca, fa que totes les teues idees entren en un corrent descontrolat d'on, si ets prou hàbil, pots caçar-ne un parell al vol. “Ell” pareixia hipnotitzat, perdia el control de les seues pupil·les seguint el fum que se li escapava pels llavis. Amb una mirada de desig, la temptació d'acostar-se més a “ella” li feia toc-toc a la porta del control dels actes involuntaris. Però va girar bruscament el cap per espantar aquelles boges i atrevides idees del pensament. Reaccionà fredament i s'alçà d'una tirada per quedar-se tot d'una plantat intentant fer front a aquella situació.

– Com canvien les coses amb el temps... –em va instar el cambrer.

– Perdó? M'estava parlant a mi? –el vaig replicar.

– Sí, clar –contestà simpàtic, com si volguera parlar per distraure's. Tot seguit, continuà.– Són, perdó, eren la imatge perfecta per a emmirallar l'estima, el foc i el perill d'una vida en parella, però han passat anys i feia molt que no els veia per ací. No sé quina és ben bé l'explicació que justifica aquesta situació. Ell es va casar fa quatre anys i ella desaparegué molt abans. Qui els ha vists i qui els veu... Pareix que vetlen la mort d'algú.

Vaig tornar a girar-me per observar-los de nou. “Ell” creuava la porta a contrarellotge mentre “ella” el mirava des del cristall de la finestra. Li feu un petó amb la mirada, però “ell” l’ignorà i marxà. “Ella” es va alçar, deixà caure una llàgrima i es perdé entre les ombres de la nit que deixaven foscos els carrers.

Passaren dies i “ell” es trobava tot sol, en la mateixa taula... Passaren mesos i era “ella” la que ara esperava asseguda en aquell bar perquè, en el fons, l’esperança li donava una petita il·lusió de tornar-lo a trobar... I, finalment, coincidiren una nit de lluna plena.

Es trencaren els cristalls de la imaginació. No existia un “ell”, existies tu; no existia un “ella”, simplement era jo, ni tampoc un “cambrer”, era la nostàlgia que parlava en algun racó del meu pensament. No, no era un somni lúcid. Creu-me que vaig fer un esforç per despertar, però ja n’estava, de desperta. De fet, allò se’m feia més que real.

I allí estàvem de front tu i jo, creuant-nos paraules en silenci sense obrir pas la boca, mirant-nos cegament, tocant-nos sense fregar-nos pas, intercanviant felicitat sense somriure, creient-nos-ho tot sense dir cap veritat, oblidant moments sense intentar-ho gaire, enviant-nos missatges encesos sense saber de l’existència vertadera del foc, encontrant-nos sense haver-nos perdut, somiant desperts sense haver ni tan sols intentat tancar els ulls, esborrant records perduts en la memòria, tancant portes que mai havien estat obertes per a nosaltres, inventant excuses que no volien existir... Però allí seguíem, sense saber què dir, què pensar ni què fer. Ara que, tampoc volíem ben bé parlar...

Instant de confusió; sentíem tal volta nostàlgia per moments que ja no hi tornarien. Paraules

mudes ballaven sense destí damunt la taula al voltant dels cafès que estaven freds, al igual que tot. No sabíem tampoc què passava ni què féiem allí. Allò no era un somni, estàvem vius, i tal volta més que mai, però era com si el sol haguera mort per a nosaltres. Els “amants de Terol” mai els havíem envejat, però potser el foc s’havia apagat, encara que nosaltres allí seguíem i ací estem, creient que la nit ja mai més passarà a buscar-nos.

Tu continuaves callat i la teua mirada es fusionà amb la meua. Paraules absurdes em colpejaven el cap. El teu rostre no dibuixava expressió d’alegria, però tampoc em deia que no, tal volta deixaves caure un sí... Òndia! De nou aquells pensaments? Bajanades, però bajanades que d’alguna manera em vaig voler creure. Diuen que l’esperança és el millor que queda quan ja no queda res... Tot se’m feia igual que quan ens vam conèixer, quan la vergonya s’apoderava de les nostres ments i no ens deixava parlar, però en aquells temps només teníem quinze anys.

Em vaig alçar de la cadira donant un colp sec a la taula, però la consciència m’haguera escopit a la cara si en aquell moment no t’ho haguera dit:

– Dóna’m tres minuts de màgia i després desapareix, si és el que vols.

– Vaja –em vas contestar,– jo només volia una vida plena de fantasia...

MAIG DEL MES

PACO USÓ

POESIA

Mes de ramell de colors inimaginables
i flascons de perfums recents destapats
al nostre olfacte i vista.
La terra es transforma
en un mantell de colorit tan divers
que t'envolta d'esperança i d'alegria.
L'aroma que es respira en aquest mes
et trasllada a uns cavallets
dels quals no et pots baixar
i és una bogeria el continuar.
Mes de flors, mes de colors, mes de volers,
algú pot demanar
alguna cosa més d'aquest mes?
Tots tenim alguna pena,
però quan veiem esclatar
la vida al nostre voltant,
ens oblidem d'aquesta.
Que bonic seria tindre tota la vida
com aquest mes de maig:
un esclat de vida,
un perfum tan envoltant
que en vida ens fa perdre la raó.
Mes de maig, torna la primavera,
venidora, perquè si no
l'any no serà complet,
ens faltarà tota la seua alegria
i de tristor jo em moriria,
doncs tu eres el mes
de la meua joia i alegria.

ATZENETA 13/05/10

VOLER

PACO USÓ

POESIA

Em tiraria al camp darrere del teu voler
sense esperar que tu em correspongueres.
Em pensava que eres flor d'un dia,
com d'enganyat estava
en adonar-me'n que eres tan duradora.
La foscor em dona por,
però quan fas acte de presència
es fa clar com el dia
i la foscor ja no em domina.
El cresol de la meua vida s'apaga
si no té l'aliment del teu oli
deixant-lo dissoldre en el meu foc d'estima.
Esta espina que duc clavada al meu cor
la duc clavada per la teua culpa
des del dia en què em vas mirar,
eixe dolor no em deixa surar.
El voler és un sentiment tan bo o dolent,
que si no el saps dur
et pot fer patir o enfonsar-te
dins d'un pou sense fons.

ATZENETA 9/11/2009

ELS LLAMPS

MELCIOR ROVIRA
COL·LABORADOR

Com estem a primavera, temporada en què les tempestes amb acompanyament elèctric són habituals, em sembla adient parlar un poc sobre la naturalesa dels llamps i què fer per evitar-los.

Per entendre què és un llamp, primer cal saber com se separen les càrregues dins les gotes d'aigua i els cristalls de gel que formen el núvol, i després conèixer com se segreguen aquestes càrregues dins del mateix núvol. Així, partim que l'atmosfera, un dia de bon temps, està carregada positivament a les capes altes i negativament a les baixes, de manera que les gotes d'aigua de dins el núvol, per atracció del camp elèctric de l'atmosfera, es carreguen a la inversa, negativament a la part de dalt i positivament a la de baix. Aleshores, a mesura que cau la gota, aquesta es trenca per la part de sota, amb la qual cosa queden moltes gotes petites carregades positivament baix i una gota gran carregada negativament dalt. En el cas dels cristalls de gel passa una cosa pareguda. Un efecte físic (efecte termoelectric) fa que la part més calenta del cristall (la de dins) es carregue negativament, i la part més freda (la de fora) al contrari, positivament. Amb posterioritat, la congelació de la part interna trenca l'escorça positiva de fora i es queda un gra de gel gran carregat negativament dins i molts petits carregats positivament fora.

Ara que ja sabem que les gotes i els cris-

talls grans que pesen més són negatius i les gotes i cristalls petits són positius, hem de tenir en compte que la gravetat fa que els primers, els grans i negatius, s'acumulen a la part de baix del núvol, mentre que els altres, els petits i positius, ho fan al cim d'aquest. Finalment, quan el camp elèctric entre aquestes zones de diferent càrrega supera els 2 o 3 milions de volts per metre, l'aire s'ionitza, és a dir, es fa conductor, i es produeix una descàrrega de 50.000 a 100.000 A (amperes) en pocs centímetres quadrats acompanyada d'una resplendor instantània, el llamp. Al mateix temps, a causa de l'escalfament bruscat de l'aire en contacte, es provoca una ona de dilatació expansiva que coneixem com a tro, el soroll que segueix el llamp.

Per evitar ser encertats per aquest fenomen atmosfèric, cal seguir les següents recomanacions:

- Refugieu-vos en cotxes o estructures metàl·liques, però sense tocar el metall.
- No sobreeixiu del terreny, ajupiu-vos o tireu-vos a terra, sense tocar objectes metàl·lics, parets o roques mullades.
- No us refugieu davall dels arbres ni en xafeu les arrels.
- No correu i eviteu els corrents d'aire.
- No porteu objectes metàl·lics ni qualsevol objecte punxegut.
- Allunyeu-vos dels cims de les muntanyes o de les seves arestes.
- Eixiu de l'aigua (si us trobeu a la piscina o a la platja).

EL PASSAT HIVERN HA ESTAT UNA MICA CÀLID I BASTANT SEC

MELCIOR ROVIRA
COL·LABORADOR

L'hivern que deixem enrere (els passats mesos de desembre, gener i febrer) ha tingut unes temperatures mitjanes $0,3^{\circ}\text{C}$ superiors a la mitjana. Mentre que desembre ha estat una mica més fred, gener i febrer han sigut més càlids. I, pel que fa a pluges, podríem dir que hem tingut un hivern sec: sols s'han recollit 74 litres en aquests tres mesos, la meitat del normal.

Si analitzem amb més detall els darrers dos mesos, febrer i març, veiem que el primer ha estat molt càlid, 1°C per dalt de la mitja, i molt sec, ja que tan sols s'han recollit 4 litres. El més destacat d'aquesta mesada va ser la forta ventada de mestral del dia 22, quan a l'estació automàtica del poble es va enregistrar un cop de 112 km/h, la màxima velocitat que s'ha mesurat des que està en funcionament (fa tres anys). En canvi, març s'ha comportat totalment diferent. Ha sigut mig grau més fred del normal, ja que al trobar-se el cel tapat molts dies les màximes foren molt baixes, concreta-

ment $1,6^{\circ}\text{C}$ inferiors a l'habitual. A més a més, ha estat un mes molt plujós en què s'han replegat un total de 124 litres, el triple de la mitja, de manera que aquestes pluges han posat fi a la sequera de l'hivern i fins i tot la rambla i el riu han dut aigua uns dies.

Per últim, destacarem que el mes d'abril ha començat molt calorós, quasi d'estiu, i també molt sec. Fins a meitat de mes les temperatures han estat quasi 5°C superiors a les que tocaria en aquestes dates, destacant especialment el dia 9 d'abril, quan es van assolir 32°C , la segona temperatura absoluta més elevada d'aquest mes en els darrers 67 anys.

Ullal del Gorg el passat mes de març

Racó fotogràfic

TROBADA DE BANDES JOVES

Bandes d'Atzeneta i
Massanassa damunt de
l'escenari

ANIVERSARI D'UN GOS I UN CARRO

Els membres de la Colla i
l'actuació de *Tom Bombadil*

